

ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2553

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2554

ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2553

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2554

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
ปีการศึกษา 2553

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
พฤษภาคม 2554

นำพล ธนะเพทย์. (2554). ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553. ปรินทิพพานิช กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบถึงความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 จำนวน 400 คน ประกอบด้วยนักเรียน ชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .92 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า F (F – test) ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ด้านวัสดุและอุปกรณ์ และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11, 4.31, 4.08, 3.94 และ 4.08 ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 ของนักเรียนแต่ละชั้นปี ไม่แตกต่างกัน

THE OPINION OF CHULACHOMKLAO ROYAL MILITARY ACADEMY ARMY CADETS
TOWARDS PHYSICAL EDUCATION INSTRUCTION IN 2010

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

May 2011

Namphol Thanapate. (2011). *The Opinion of Chulachomklao Royal Military Academy Army Cadets Towards Physical Education Instruction in 2010*. Master thesis. M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Wattana Sutthipan, Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan.

The purpose of this research was to find the opinions of Chulachomklao Royal Military Academy army cadets towards physical education instruction in 2010. The sample in this research consisted of 400 army cadets including 100 year-1 army cadets, 100 year-2 army cadets, 100 year-3 army cadets and 100 year-4 army cadets at Chulachomklao Royal Military Academy in academic year 2010. The instrument was a questionnaire constructed by the researcher with the reliability of .92. The data were analyzed in terms of frequency, percentage, means, standard deviation and F – test.

The results were as follows:

1. The opinions of Chulachomklao Royal Military Academy army cadets towards physical education instruction in 2010 in the aspects of the teaching and learning, instructors, location, material and equipment, and evaluation were overall at the high level with means of 4.11, 4.31, 4.08, 3.94 and 4.08 respectively.
2. The opinions of Chulachomklao Royal Military Academy army cadets towards physical education instruction in 2010 among the year of study (year 1, 2, 3 and 4) were not significantly different.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา
ปีการศึกษา 2553
ของ
นำพล ณะเพทย์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ เดือน พ.ศ. 2554

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เนื่องจากผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาเป็น
อย่างสูงจากรองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์
ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการสอบปริญญานิพนธ์
ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ รองศาสตราจารย์
ธงชัย เจริญทรัพย์มณี รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ พันเอก รวินทร์ เฉลยพงษ์
และพันเอก พงศ์ภทร ศิริสัมพันธ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้
แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้
ผู้วิจัยมีความรู้ความสามารถ และทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อไพบุลย์ ธนะเพทย์ คุณแม่จินดา ธนะเพทย์ ผู้เป็น
แรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในการศึกษา และให้การสนับสนุนข้อคิดต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา
ขอขอบคุณภรรยา และเพื่อนทุกคน ที่ช่วยส่งเสริม สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน
คอยห่วงใย และเป็นกำลังใจมาโดยตลอด จนทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นำพล ธนะเพทย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	5
2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความคิดเห็น.....	6
ความหมายของความคิดเห็น.....	6
องค์ประกอบของความคิดเห็น.....	7
การเกิดความคิดเห็น.....	8
ความสำคัญของความคิดเห็น.....	9
วิธีวัดความคิดเห็น.....	9
ความหมายของวิชาพลศึกษา.....	10
จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา.....	11
ความหมายของการเรียนรู้.....	12
องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา.....	13
การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า.....	39
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	41
งานวิจัยในประเทศ.....	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	50
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	94
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	94
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	94
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	94
การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
สรุปผลการวิจัย.....	95
อภิปรายผล.....	97
ข้อเสนอแนะ.....	101
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	101
บรรณานุกรม.....	102
ภาคผนวก.....	108
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	109
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	119
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	121

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง.....	51
2 ข้อมูลส่วนตัวของของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน.....	56
4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน.....	58
5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่.....	59
6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์.....	60
7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล.....	61
8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553.....	63
9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน.....	64
10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอนสอน.....	65

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

[illegible]

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

29	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่.....	87
30	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์.....	88
31	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล.....	89
32	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553.....	91
33	ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชา พลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 จำแนก ตามชั้นปี.....	92

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....

5

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เป็นนามที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ พระราชทาน พระบรมราชานุญาต ขนานนามโรงเรียนนายร้อยทหารบกในกระทรวงกลาโหมเป็น "โรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้า" เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา จุฬาลงกรณ์ พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 องค์พระผู้พระราชทานกำเนิดสถาบันการศึกษา แห่งนี้ ซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาของกองทัพบก ที่มุ่งผลิตนายทหารสัญญาบัตร ให้เป็นนายทหารหลักของกองทัพบก ที่เพียบพร้อมด้วยคุณลักษณะ ดังนี้ มีความรู้ทางวิชาการ ระดับปริญญาตรี ตามเกณฑ์มาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย และตามความต้องการของ กองทัพบก เพื่อให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาเป็นนายทหารแล้ว สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ มีความรู้ทางด้านการทหาร สามารถเป็นผู้บังคับบัญชาหน่วยทหารในระดับหมวดได้ มีร่างกาย พลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรง อดทนต่อความยากลำบาก สัมกับเป็นผู้นำหน่วยที่ดี มีความรู้ทางด้านการกีฬา สามารถนำไปฝึกสอนให้ทหารได้ เป็นผู้มีคุณธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความจริงใจ ไม่ประพฤติตนผิดศีลธรรม มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า นอกจากจะให้การศึกษามุ่งไปสู่ความมีสติปัญญา รอบรู้เช่นเดียวกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้ว โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ยังจะต้องฝึก และอบรมนักเรียน เพื่อเป็นนายทหารสัญญาบัตรที่มีบทบาทที่สำคัญยิ่งต่อกองทัพบก และ ประเทศชาติในอนาคต ดังนั้น การศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า จะไม่เพ่งเล็งในด้าน หลักสูตรหรือความรู้เฉพาะวิชาแต่เพียงอย่างเดียว คำว่า "ศึกษา" จึงหมายถึง คุณสมบัติ และ คุณลักษณะทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกายหรือจิตใจ ที่ผู้ศึกษาจะได้รับจากการเรียนรู้ การฝึกสอนหรืออบรม (โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. 2549: 1)

วิชาพลศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมาย เช่นเดียวกับการศึกษาในแขนงอื่น ๆ คือ เป็นวิชาที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถที่จะดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งเป็นการเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการออกกำลังกายให้ถูกต้อง ทำให้มีชีวิตยืนยาวขึ้น และสามารถกระทำคนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคมได้มากขึ้นอีกด้วย อาจแตกต่างจากวิชาอื่นบ้าง ก็ตรงวิธีการ และสื่อที่นำมาใช้ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อใน การเรียน โดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ฉะนั้นผู้เรียนจะได้รับประโยชน์ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากนักน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับว่าได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ

เหล่านั้นว่ามากเพียงใดหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า พลศึกษาเป็นวิชาที่ให้การศึกษาดูให้
ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของพลศึกษานั้นเอง (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2539: 1)

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้ตระหนักถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการกำหนดให้มี
วิชาพลศึกษาจัดอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งนักเรียนจะต้องเรียนวิชา
พลศึกษา จำนวน 8 หน่วยกิต ตามที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
พุทธศักราช 2545 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2549) ซึ่งมุ่งเน้นให้นักเรียนเป็นผู้ที่มีร่างกาย
สมบูรณ์แข็งแรง คล่องแคล่วว่องไว เล่นกีฬาเป็น ดูกีฬาเป็น เข้าใจในระเบียบ และกติกาการเล่น
มีใจรักในการกีฬา รู้จักการเล่นกีฬาเพื่อเสริมสร้างสุขภาพ และสังคม มีคุณธรรม มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
รู้จักการเป็นผู้แพ้ และเป็นผู้ชนะ สามารถพัฒนา และดำรงความเข้มแข็งของสมรรถภาพทางกาย
ทั้งของตนเอง และเสริมสร้างให้กำลังพลในหน่วยของตนได้

จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาให้แก่นักเรียนในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน โรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา อันจะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้อาชีพ
พลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และ
ผลจากการศึกษาในครั้งนี้ จะเป็นข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนรู้อาชีพ
พลศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัด
การเรียนรู้อาชีพพลศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า แต่ละ
ชั้นปี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้ สามารถนำเสนอต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าเพื่อพัฒนา
การจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาให้สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้น และเป็นแนวทางสำหรับผู้สอนวิชาพลศึกษา
และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาในครั้งนี้ไปปรับปรุงแก้ไข และพัฒนาการจัดการเรียนรู้อาชีพ
พลศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 จำนวน 700 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan. 1970: 607 - 608) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ ระดับชั้นปี แบ่งเป็น ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ระดับความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

2.2.1 ด้านการเรียนการสอน

2.2.2 ด้านครูผู้สอน

2.2.3 ด้านสถานที่

2.2.4 ด้านวัสดุและอุปกรณ์

2.2.5 ด้านการวัดและประเมินผล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ด้วยการพูด หรือการเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนประกอบ ในการแสดงความคิดเห็น และมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนั้น บุคคลอื่น ๆ อาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

2. การเรียนการสอน หมายถึง วิธีการหรือขั้นตอนที่ผู้สอนถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน โดยอาศัยวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์เหล่านั้น แล้วนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนไปพัฒนาให้ผู้เรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนาตรงกับจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

3. ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน โดยวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์เหล่านั้น เป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งปลูกฝัง คุณธรรม และจริยธรรมให้กับผู้เรียน

4. สถานที่ หมายถึง สถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าทั้งในร่ม เช่น โรงยิมเนเซียม ห้องเรียน และสนามกลางแจ้ง เช่น สนามฟุตบอล ลู่วิ่ง เป็นต้น

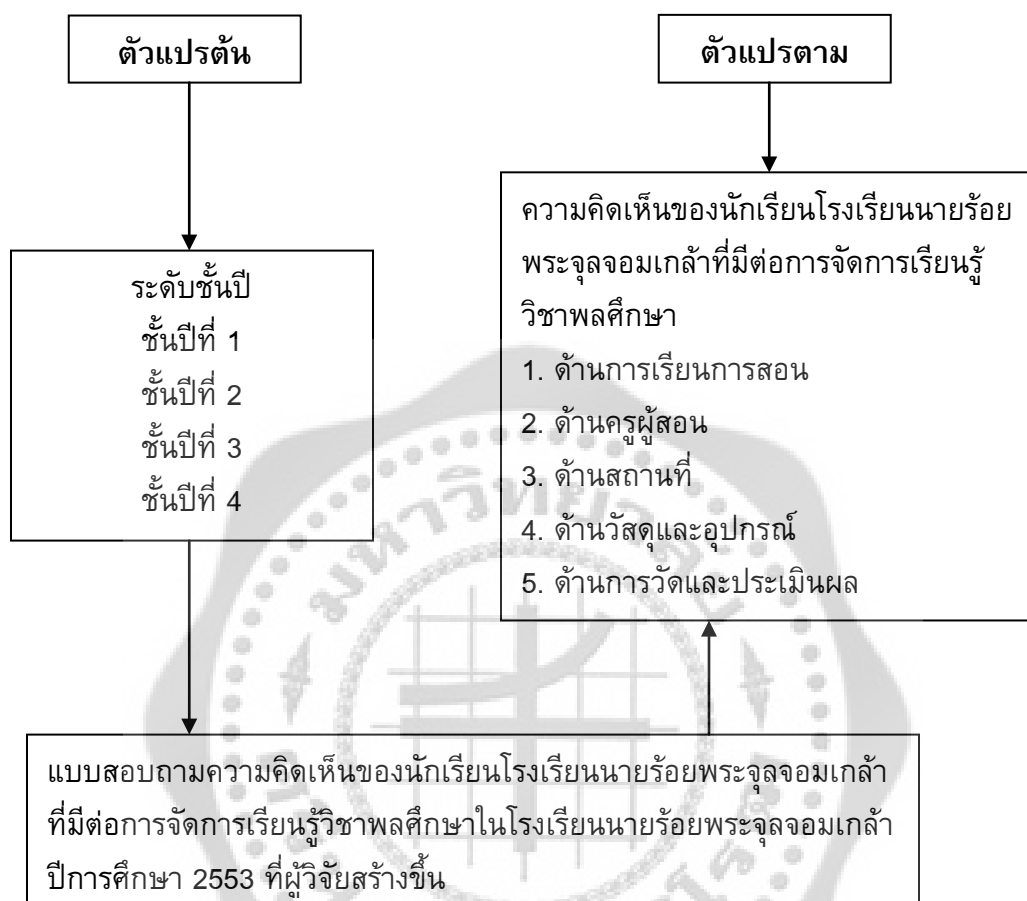
5. วัสดุและอุปกรณ์ หมายถึง สิ่งของต่าง ๆ ที่มีกำหนดระยะเวลาในการใช้งานอย่างจำกัด ที่ช่วยให้การจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาบรรลุจุดประสงค์ในการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เป็นต้น

6. การวัดและประเมินผล หมายถึง การหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ตามหลักการ และกระบวนการของการเรียนการสอนหรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ แล้วนำผลของพัฒนาการที่วัดได้นั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน หรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด

7. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 กองทัพบก กระทรวงกลาโหม

8. โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า หมายถึง สถาบันที่เป็นแหล่งผลิตนายทหารหลักของกองทัพบก ที่ยึดมั่นในระบบเกียรติศักดิ์ มีคุณธรรม จริยธรรม มีสติปัญญา มีความสุขุมรอบคอบ อดทน อดกลั้น ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก และมีความสามารถในการนำหน่วยทหารระดับหมวด เข้าสู่สนามรบได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
พลศึกษา ปีการศึกษา 2553 แต่ละชั้นปี มีความแตกต่างกัน

ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพ

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดังนี้

1. ความคิดเห็น
2. ความหมายของวิชาพลศึกษา
3. จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา
4. ความหมายของการเรียนรู้
5. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
6. การจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยในประเทศ

ความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมฉบับภาษาอังกฤษ (Webster. 1998: 1149) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็น ไว้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความเชื่อที่ไม่ได้ตั้งอยู่บนความรู้สึกในใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่จะพิจารณาตัดสินใจเพื่อการประเมินค่าของสิ่งต่าง ๆ

เทิร์สโตน (Thurstone. 1977: 258) ได้สรุปไว้ว่า เจตคติเป็นการแสดงออกทางผลรวมของความโน้มเอียง และความรู้สึก ความมีอคติ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอยู่ในจิตใจมาก่อน ความคิด ความกลัว การบังคับขู่เข็ญ และการลงความเห็นของมนุษย์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ส่วนความคิดเห็น คือ เจตคติ แต่เป็นการแสดงเจตคติที่แสดงออกมาเป็นคำพูด นอกจากนั้นความคิดเห็นยังเป็นสัญลักษณ์ทางเจตคติด้วย

ออสแคมป์ (Oskamp. 1997: 12 - 13) ได้สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นน่าจะใกล้เคียงกันกับความเชื่อมากกว่าในด้านความเฉพาะเจาะจงของขอบเขต และเนื้อหา ซึ่งทั้งสองสิ่งนี้มีองค์ประกอบของความรู้ (Cognitive) มากกว่าองค์ประกอบความรู้สึก (Affective) แต่ทัศนคติจะมีองค์ประกอบของความรู้สึกมากกว่าหรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่ง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพิจารณาความเป็นไปได้ของเหตุการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ในขณะที่ทัศนคติเกี่ยวข้องกับความปรารถนา และความต้องการ

ทงศักดิ์ ทองศรีสุข (2548: 5) ได้สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้เดิม ประสบการณ์ และมีความรู้เดิมเป็นส่วนประกอบในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งคล้ายกับทัศนคติ แต่ความคิดเห็นไม่ลึกซึ้งเท่ากับทัศนคติ ในการแสดงความคิดเห็นนั้น บุคคลอื่น ๆ อาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

จารุวรรณ บุญรอด (2549: 7) ได้สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยการพูดหรือเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น ๆ ก็ได้

ชาญณรงค์ คำเพชร (2549: 7) ได้สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเกิดจากการรับรู้ของบุคคลนั้น ๆ เป็นส่วนหนึ่งของทัศนคติ อาจเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลา ความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อาจเหมือนหรือไม่เหมือนกันก็ได้

ศรัณย์ พงษ์รัตนานุกูล (2549: 9) ได้สรุปไว้ว่า ความคิดเห็น คือ การแสดงออกทางความคิด ท่าที ความรู้สึกที่มีต่อบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ซึ่งมีลักษณะส่งเสริม คือ พอใจ นิยมชมเชย สนับสนุน และปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจหรือในลักษณะต่อต้าน คือ การขัดแย้ง ไม่ร่วมมือ ไม่ปฏิบัติตาม

สรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือการเขียน โดยมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนประกอบในการแสดงความคิดเห็น และมักมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ ซึ่งการแสดงความคิดเห็นนั้น บุคคลอื่น ๆ อาจเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

องค์ประกอบของความคิดเห็น

ไทรแอนดิส (Triandis. 1971: 2 - 3) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบของความคิดเห็นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้ ได้แก่ ความรู้ และความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นบุคคล กลุ่มหรือสภาวะการณ์ใด ๆ ความรู้ และความคิดดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะ และทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีความรู้ และการติดต่อกับสิ่งเร้าได้อย่างครบถ้วนแล้ว บุคคลจะมีความคิดเห็นต่อสิ่งเร้าในทางบวกหรือลบชัดเจนขึ้น

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก ได้แก่ อารมณ์หรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า อารมณ์หรือความรู้สึกดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะ และทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางบวกต่อสิ่งนั้น แต่ถ้าบุคคลมีอารมณ์หรือความรู้สึกที่ไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะมีความคิดเห็นทางลบต่อสิ่งนั้น

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม คือ พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้า อย่างใดอย่างหนึ่ง พฤติกรรมดังกล่าวจะเป็นสิ่งกำหนดลักษณะ และทิศทางของความคิดเห็นของบุคคล กล่าวคือ ถ้าพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้นชัดเจนแน่นอนแล้ว ความคิดเห็นก็ย่อมมีลักษณะเป็นบวกหรือลบชัดเจนแน่นอน

การเกิดความคิดเห็น

ธีระพร อวรรณโณ (2529: 51 - 54) ได้สรุปว่า อิทธิพลที่มีต่อความคิดเห็นมีดังนี้

1. อิทธิพลจากพ่อแม่ เป็นแหล่งมีอิทธิพลสูงสุด โดยเฉพาะในวัยเด็ก ซึ่งกำลังจะมีพัฒนาการทางด้านค่านิยม ความเชื่อ และความรู้สึกนึกคิดออกมาในกรอบของครอบครัวที่มีพ่อแม่เป็นผู้มีอำนาจให้คุณเมื่อทำความดี และมีอำนาจให้โทษเมื่อทำสิ่งไม่ดีหรือสิ่งที่พ่อแม่ไม่เห็นด้วย

2. อิทธิพลจากกลุ่มต่าง ๆ ในสถานศึกษา เช่น ครู เพื่อน ซึ่งมีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

3. อิทธิพลจากประสบการณ์ส่วนตัว นักจิตวิเคราะห์เน้นเรื่องประสบการณ์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรุนแรง และกระทบกระเทือนใจบุคคลได้นาน

4. อิทธิพลจากสื่อมวลชน เช่น การโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่พยายามเปลี่ยนความคิดเห็นของคนให้หันไปนิยมผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ต้องเข้าไปจำหน่ายให้กับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการ

ศักดิ์ สุนทรเสถียร (2531: 4) ได้สรุปไว้ว่า ความคิดเห็นเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้ และประสบการณ์ของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามเงื่อนไข 4 ประการ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการเพิ่มพูน และบูรณาการของการตอบสนองต่อแนวความคิดต่าง ๆ เช่น ความคิดเห็นจากครอบครัว โรงเรียน ครู การเรียนการสอนอื่น ๆ

2. ประสบการณ์ส่วนตัว ขึ้นอยู่กับความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งมีประสบการณ์ที่แตกต่างกัน นอกจากประสบการณ์ของแต่ละคนจะสะสมขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว ยังทำให้มีรูปแบบเป็นตัวของตัวเอง ดังนั้น ความคิดเห็นบางอย่าง จึงเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล แล้วแต่พัฒนาการ และความเจริญเติบโตของคน ๆ นั้น

3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคน ได้มาจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนพอใจ เช่น พ่อ แม่ ครู พี่น้อง และคนอื่น ๆ

4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม คนยอมรับความคิดเห็นตามกลุ่มสังคมที่ตนอาศัยอยู่ตามสภาพแวดล้อม เช่น ความคิดเห็นต่อกลุ่มศาสนา สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

ความสำคัญของความคิดเห็น

ลาวัลย์ จักรานวัณห์ (2540: 9 ; อ้างอิงจาก Feldman. 1971: 53) ได้สรุปไว้ว่า การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษารู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อ และความรู้สึกใด ๆ ออกมา โดยการพูดหรือการเขียน การสำรวจความคิดเห็นมีประโยชน์ต่อการบริหารงาน การกำหนดนโยบาย แผนงาน โครงการต่าง ๆ หรือการเปลี่ยนแปลงระบบการดำเนินงาน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานอีกด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

วิธีวัดความคิดเห็น

เบสท์ (Best. 1977: 177) ได้สรุปไว้ว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกความคิดเห็นก็คือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้ โดยข้อความเหล่านั้นตามหลักเกณฑ์บางประการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เครื่องมือที่ใช้ในการวัดความคิดเห็นมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น ดังนี้

1. ภาษาที่ใช้ต้องชัดเจน ง่าย ไม่อ้อมค้อม
2. เปิดโอกาสให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นได้หลายระดับ
3. ไม่ควรใช้ข้อความที่ผู้ตอบสามารถตีความหมายได้หลายอย่าง
4. กำหนดระดับความคิดเห็นตามลำดับจากมากไปหาน้อยหรือจากน้อยไปหา

มากในแต่ละข้อความ

5. ให้ผู้ตอบเลือกระดับความคิดเห็นที่เป็นตัวแทนในแต่ละข้อความ โดยเขียนเครื่องหมายในสิ่งที่ตรงกับความรู้สึก

ไพศาล หวังพานิช (2531: 152) ได้สรุปไว้ว่า การวัดความคิดเห็นหรือเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวายุในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้
2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดโดยทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างสม่าเสมอ
3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้นในการวัดทัศนคติ นอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้ว ยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

กรณีการ ชูติพงศ์ศาตวัด (2544: 53) ได้สรุปไว้ว่า จากความหมายของความคิดเห็น และองค์ประกอบของความคิดเห็น ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่เป็นความรู้หรือความเชื่อ ส่วนที่เป็นความรู้สึกหรือการประเมิน และส่วนที่เป็นพฤติกรรม ทำให้การวัดจะต้องทำทั้ง 3 องค์ประกอบ และต้องวัดเป็นภาพรวม โดยพิจารณาจากกิริยาท่าที การตอบสนองต่อสิ่งเร้าในหลายประการร่วมกัน มิใช่วัดจากการกระทำหรือพฤติกรรมเพียงอย่างเดียวอย่างหนึ่งของบุคคล นอกจากนั้นการวัดความคิดเห็นยังต้องบ่งบอกถึงปริมาณ (Magnitude) ความมากน้อยของความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งเร้า และทิศทาง (Direction) ที่บอกว่ามีความคิดเห็นไปในทางบวกหรือทางลบ

ความหมายของวิชาพลศึกษา

สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 1) ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพ และสมรรถภาพ และยังเป็นการเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของการออกกำลังกายที่ถูกต้อง สร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 1) ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษาเป็นศาสตร์ที่มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความเจริญงอกงาม ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ตลอดจนสร้างเสริมความเป็นพลเมืองดีของชาติ โดยใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหวเป็นสื่อกลาง

บุญชู กลับทู (2548: 8) ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษาเป็นการจัดการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นสื่อของการเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาอย่างสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 1) ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น คือ เป็นวิชาที่นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างกับวิชาอื่นก็ตรงวิธีการ และสิ่งที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ให้มากที่สุด

สาคร ศิริจันทร์ (2550: 8 ; อ้างอิงจาก จรูญศักดิ์ พันธวิศิษฐ์. 2543: 1) ได้สรุปไว้ว่า วิชาพลศึกษา เป็นการศึกษาแขนงหนึ่งที่ใช้ร่างกายเป็นสื่อในการประกอบกิจกรรม ทำให้เกิดการพัฒนทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จรูญศักดิ์ เบญจมาตย์ (2551: 11) ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษาที่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย กีฬา เป็นสื่อของการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาอย่างสมบูรณ์ สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า วิชาพลศึกษาเป็นการศึกษาแขนงหนึ่ง ที่ใช้กิจกรรมทางพลศึกษาที่ได้เลือกสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว เป็นสื่อในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 23) ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษา คือ วิชาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทักษะ โดยใช้กิจกรรมการออกกำลังกายหรือกีฬาเป็นสื่อของการเรียน และนักเรียนจะมีพัฒนาการทางด้านต่างๆ จากการได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นมาเป็นอย่างดีแล้ว สรุปจุดมุ่งหมายของการสอนพลศึกษาได้เป็น 2 ระดับใหญ่ ๆ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป (General Objective) เป็นจุดมุ่งหมายระดับปรัชญาของวิชาพลศึกษา
2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ (Specific Objective) หรือที่นิยมเรียกในปัจจุบันว่าจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม (Behavioral objective) เป็นจุดมุ่งหมายในระดับหลักสูตร และระดับการสอน

สุวิมล ตั้งสัจจพจน์ (2540: 2) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายของพลศึกษาแบ่งเป็น 8 ประการ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายที่สัมฤทธิ์ผล คือ การฝึกหัด (Practice)
2. ส่งเสริมสมรรถภาพทั้งหมด (Total Fitness)
3. ส่งเสริมการแข่งขันกีฬากายในโรงเรียน และกีฬาระหว่างโรงเรียน
4. ส่งเสริมประสบการณ์
 - 4.1 ในการเอาตัวรอด (Survival)
 - 4.2 ในการแสดงออก (Expression)
 - 4.3 ในการเรียนรู้ (Learning)
 - 4.4 ในความซาบซึ้ง (Appreciation)
 - 4.5 ในการพัฒนาความสำเร็จ และมาตรฐานทางสังคม
5. ด้านสังคม ให้สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้
6. ด้านประชาธิปไตย
 - 6.1 มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมมือกันทำงาน
 - 6.2 ยอมรับนับถือในแต่ละบุคคล
 - 6.3 เชื่อในหลักการแก้ปัญหาด้วยวิธีการทางวิทยาศาสตร์
7. พัฒนากลไกทางด้านสัมผัส
8. พัฒนาให้ร่างกายแข็งแรง

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 2) ได้สรุปไว้ว่า การพลศึกษา และการกีฬาเป็นกระบวนการ การศึกษาที่มีจุดมุ่งหมายปลายทางอย่างเดียวกัน คือ เมื่อผู้เรียนมีส่วนร่วมลงมือ และปฏิบัติจริง ด้วยตนเองแล้ว นักเรียนจะมีพัฒนาการทั้ง 5 ด้านพร้อมกัน คือ

1. การพัฒนาการทางด้านร่างกาย ทำให้ร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพดี
 2. การพัฒนาการทางด้านทักษะ ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้ และนำกีฬาไปเล่นใน เวลาว่างด้วยความสนุกสนาน
 3. การพัฒนาการทางด้านความรู้ ทำให้มีความรู้ความเข้าใจหลักการเบื้องต้นของ การเล่นกีฬา และออกกำลังกาย สามารถเล่นกีฬา และออกกำลังกายได้อย่างปลอดภัย
 4. การพัฒนาการทางด้านคุณธรรม ทำให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีความรักและ ความสามัคคี มีน้ำใจเป็นนักกีฬา
 5. การพัฒนาการทางด้านเจตคติที่ดีต่อการพลศึกษา และกีฬา ตลอดจน การออกกำลังกาย ทำให้เป็นผู้มีความรัก และเห็นคุณค่าของการพลศึกษา การกีฬา และ การออกกำลังกาย ทำให้เล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬา และออกกำลังกายเป็นประจำทุกวัน
- สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของวิชาพลศึกษา คือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รู้จักนำวิชาพลศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ อีกทั้งยัง ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย มีเหตุมีผล มีคุณธรรม และเป็นพลเมืองดีของสังคม

ความหมายของการเรียนรู้

มอริส (Morris. 1990: 178) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้ คือ กระบวนการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมอย่างถาวร อันเนื่องมาจากประสบการณ์ และการปฏิบัติฝึกฝน

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 56) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้ คือ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ของมนุษย์ในทุก ๆ ทางเพื่อปรับตัวให้เหมาะสมกับความต้องการของชีวิต และปรับตัวให้ดีขึ้น โดยเป็นผลมาจากการฝึก การได้รับประสบการณ์หรือการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะเป็น พฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร และไม่ได้เป็นผลมาจากภาวะหรือการเรียนรู้ คือ ชนิด ลักษณะหรือ คุณภาพการเปลี่ยนแปลงในการกระทำ และพฤติกรรมของมนุษย์

เฮอร์กเนกาน (วรรณิ ลิ้มอักษร. 2543: 52; อ้างอิงจาก Hergengahn. 1988: 9) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือศักยภาพของการกระทำที่ถาวร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ โดยไม่เกี่ยวข้องกับภาวะทางร่างกายที่เกิดจากการเจ็บไข้ได้ป่วย ความเหนื่อยอ่อนหรือฤทธิ์ของยา

นิรชา ทองธรรมชาติ (2544: 18) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้ คนเกิดความเปลี่ยนแปลงในด้านพฤติกรรม และความคิด โดยคนสามารถที่จะเรียนรู้ได้ในลักษณะที่ แตกต่างกันไป ซึ่งการเรียนรู้เป็นกระบวนการทั้งด้านสมรรถภาพ ทักษะ และเจตคติ

ทิสนา แชมมณี (2545: 1 - 3) ได้สรุปไว้ว่า การเรียนรู้มีขอบเขตครอบคลุมความหมาย อยู่ 2 ประการ ดังนี้

1. กระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ซึ่งหมายถึง การดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอนหรือการใช้วิธีการต่าง ๆ ที่ช่วยให้บุคคลเกิดการเรียนรู้

2. ผลลัพธ์การเรียนรู้ (Learning Outcome) ซึ่งหมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในสาระต่าง ๆ ความสามารถในการกระทำ การใช้ทักษะกระบวนการต่าง ๆ รวมทั้งความรู้สึกหรือเจตคติอันเป็นผลที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนรู้ โดยผลลัพธ์การเรียนรู้ แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่

2.1 ส่วนที่เป็นสาระ คือ ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ และเจตคติเกี่ยวกับสาระที่เรียนรู้

2.2 ส่วนที่เป็นกระบวนการเรียนรู้หรือวิธีการเรียนรู้ที่เป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการเรียนรู้ต่อไป ดังนั้นเมื่อพูดถึงการเรียนรู้ จึงมีสิ่งที่ต้องเกี่ยวพันด้วยเสมอ คือ

2.2.1 กระบวนการเรียนรู้

2.2.2 สาระการเรียนรู้

2.2.3 ผลลัพธ์การเรียนรู้

สรุปได้ว่า การเรียนรู้ คือ กระบวนการที่ทำให้มนุษย์เกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรม และความคิดอย่างถาวร อันเนื่องมาจากประสบการณ์ และการฝึกฝน เพื่อปรับตัวให้เหมาะสมกับความต้องการของชีวิตให้ดียิ่งขึ้น โดยไม่ได้เป็นผลมาจากวุฒิภาวะ และภาวะทางร่างกายที่เกิดจากการเจ็บไข้ได้ป่วย ความเหนื่อยอ่อน หรือฤทธิ์ของยา

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ด้านการเรียนการสอน

แคนนอน และนิวเบิล (Cannon; & Newble. 2000: 156) ได้สรุปไว้ว่า ในการเลือกวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลลัพธ์ของการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ครูจะต้องปฏิบัติ และควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1. การประกันว่าผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ความชำนาญในการใช้วิธีการสอน และกิจกรรมที่แตกต่าง

2. มีแหล่งสนับสนุนทั้งในเรื่องของการเรียน อุปกรณ์ที่มีการสนับสนุนวิธีการจัดกิจกรรมที่ปรารถนา

3. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจภายใน และมีความสงสัยใคร่รู้

4. ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

5. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือก

6. ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้อื่น

7. จัดสภาพการเรียนรู้ให้ท้าทายที่จะเรียน มีการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนรู้

8. มีการให้ข้อมูลป้อนกลับบ่อย ๆ และสร้างสรรค์สามารถที่จะปรับปรุงแก้ไขได้
9. มีการจัดระบบการเรียนการสอนที่ชัดเจน
10. มีการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะให้เรียน
11. มีการเน้นย้ำจุดประสงค์ที่สูงขึ้น
12. มีการฝึกปฏิบัติ และการเสริมแรง

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 16) ได้สรุปไว้ว่า การสอน คือ วิธีการที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสนุกสนาน และความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งที่เรียน การสอนไม่ใช่เป็นเพียงการให้หรือถ่ายทอดเพียงอย่างเดียว แต่การสอนยังเป็นการแลกเปลี่ยนด้วย เช่น การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นต้น การสอนจึงต้องใช้ทั้งหลัก และวิธีการที่ดีมีประสิทธิภาพ กอปรกับความถูกต้อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยส่งเสริมให้ครูสามารถสอนนักเรียนให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วนได้

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 264) ได้สรุปไว้ว่า ลำดับ และขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาประกอบไปด้วยหลักการที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจ คือ กระบวนการของการเตรียมร่างกาย และจิตใจของนักเรียนทุกครั้งก่อนที่จะมีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
2. กระบวนการสร้างความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่เรียนได้ เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และเห็นความสำคัญในสิ่งที่เรียน เช่น หลักการ วิธีการ เห็นคุณค่า และประโยชน์กิจกรรมที่จะสอน และสามารถปฏิบัติ และลงเล่นได้ ด้วยความปลอดภัย และด้วยความสนุกสนาน ทั้งนี้รวมทั้งระเบียบ กติกาการเล่นหรือข้อตกลงอื่น ๆ
3. กระบวนการปฏิบัติจริงเพื่อความสนุกสนาน นับว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เพราะเป็นกระบวนการที่จะทำให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสทำสิ่งที่เคยเรียนรู้มาแล้วในกระบวนการก่อน มาใช้เล่นเพื่อความสนุกสนานในสภาพการณ์จริง ทำให้นักเรียนมีโอกาสได้เรียนรู้จริง ได้มีประสบการณ์จริง และได้พัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
4. กระบวนการสรุป ประเมินผล และสรุปปฏิบัติ เป็นกระบวนการสุดท้ายของการเรียนการสอนที่ครูจะได้สรุป และประเมินผลการเรียนการสอนที่ผ่านมาให้นักเรียนได้ทราบ เพื่อปรับปรุงสิ่งที่ยังไม่ดีให้ดีขึ้นหรือสิ่งที่ดีอยู่แล้วให้ดียิ่งขึ้นต่อไปอีก

วิชัย ตันศิริ (2550: 71 - 73) ได้สรุปไว้ว่า การสอนเป็นเป้าหมายของการศึกษา คือ ความเจริญงอกงามของวิทยาการ การจัดการศึกษาเพื่อให้ทุกคนได้เข้าถึงวิทยาการด้วยวิธีการเรียน และวิธีการสอน ระบบการสอนต้องคำนึงถึงหลักสูตร กระบวนการสอน และกระบวนการเรียนรู้ และหลักสูตรการสอนจะสัมพันธ์กับปรัชญาการศึกษา จิตวิทยาการเรียนรู้ กระบวนการสอนต้องคำนึงถึงทฤษฎีในการเรียน และศิลปะของการสื่อสาร ดังนั้นระบบการสอน จึงมีความแตกต่างจากกระบวนการในการเรียนรู้ แต่ต้องเชื่อมโยงกัน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 2) ได้สรุปไว้ว่า การสอน คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนด ซึ่งต้องอาศัยทั้งศาสตร์ และศิลป์ของผู้สอน

สรุปได้ว่า การเรียนการสอน คือ วิธีการหรือขั้นตอนที่ผู้สอนถ่ายทอดความรู้ และประสบการณ์ให้กับผู้เรียน โดยอาศัยวิธีการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์เหล่านั้น แล้วนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนไปพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนาตรงกับจุดประสงค์ที่ได้กำหนดไว้

ด้านครูผู้สอน

บุชเชอร์ (Bucher. 1972: 562 - 568) ได้สรุปไว้ว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษา สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ด้าน ดังนี้

1. ต้องได้รับการฝึกฝนอย่างดีที่จะเป็นครูพลศึกษา

ผลของการฝึกเพื่อเป็นครูพลศึกษาจะทำให้ยึดมั่นในหลักการของการเป็นครู มีความกระตือรือร้น มีวัฒนธรรม มีระเบียบวินัย มีความสะอาดปราณีตเรียบร้อย มีสุขภาพดี มีอารมณ์มั่นคง ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดี ปรับตัวได้ดี มีความสามารถในการคิด และตัดสินใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ดี สนใจในสวัสดิภาพของนักเรียน สนใจที่จะพัฒนาการทำงาน มีความสุขกับการทำงาน และมีความคิดสร้างสรรค์

2. คุณสมบัติทั่วไปของครูพลศึกษา

ต้องเป็นผู้มีความเฉลียวฉลาด เป็นนักวิชาการ มีบุคลิกภาพดี และมีความรู้เชิงวิชาการ มีศีลธรรมจรรยา มีลักษณะผู้นำ มีความซื่อสัตย์ เป็นผู้ที่วางใจได้ ปรับตัวได้ดี มีบุคลิกภาพที่น่าต้องตาต้องใจ ไม่พิการทางกาย และอวัยวะทำหน้าที่ได้ดี ความสามารถทางกลไกดีเยี่ยม มีทักษะทางกลไก มีสามัญสำนึกสูง ความเป็นนักวิชาการ มีคุณสมบัติทางสังคมดี สนใจการสอนในฐานะวิชาชีพ มีความปรารถนาที่จะช่วยเหลือผู้อื่น มีความสามารถทั้งการพูด และการเขียนเป็นอย่างดี มีความสามารถในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น

3. คุณสมบัติเฉพาะของครูพลศึกษา

3.1 ต้องสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนชั้นมัธยม วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยที่ผลิตครูพลศึกษา

3.2 มีสติปัญญา และพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดี และการศึกษาที่เกี่ยวข้องดังนี้ กายวิภาคศาสตร์ สรีรวิทยา ชีววิทยา วิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว สังคมวิทยา และจิตวิทยา

3.3 สามารถใช้ภาษาพูด และเขียนได้ในระดับเกณฑ์มาตรฐาน

3.4 สนใจเข้ารับการตรวจสุขภาพโดยสม่ำเสมอ มีประวัติสุขภาพดี สุขภาพจิต และอารมณ์มั่นคง ไม่พิการทางกาย และจิตใจ

3.5 มีบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครู เช่น มีความกระตือรือร้น เป็นมิตร มีชีวิตชีวา ขยันหมั่นเพียร และให้ความร่วมมือ เป็นต้น

3.6 สนใจการสอนพลศึกษาอย่างแท้จริง ถือว่าเป็นวิชาชีพ และเห็นถึงคุณค่าของการพลศึกษา

3.7 มีความสามารถทางกลไกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน สามารถเล่นกีฬาทั้งประเภทบุคคลและทีมได้ และสามารถพัฒนาทักษะของตนเองให้ดีขึ้น

3.8 มีความสามารถหรือชอบที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

3.9 มีอารมณ์ขัน ครูที่ไม่ยิ้ม ไม่ชอบเล่าเรื่องตลกจะขาดคุณสมบัติที่จำเป็นในการสอน สุขภาพจิตดีทั้งของครู และนักเรียน มีความเป็นกันเอง และเข้าใจกันได้ดี

ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536: 23 - 24) ได้สรุปไว้ว่า คุณสมบัติของครูพลศึกษามีดังนี้

1. ครูพลศึกษาจะต้องยอมรับ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู
2. ครูพลศึกษาต้องมีหน้าที่รับผิดชอบจัดโครงการให้บรรลุจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของนักเรียน
3. เด็กนักเรียนทุกคนมีสิทธิอย่างเท่าเทียมกันที่จะได้รับการสอน และประสบการณ์จากครูพลศึกษา
4. ไม่นำเรื่องส่วนตัวของครูคนอื่น บุคลากรในโรงเรียน หรือนักเรียนมาเปิดเผย
5. อย่าให้ความเป็นกันเองของครูพลศึกษาที่มีต่อนักเรียน มาเป็นอุปสรรคต่อการสอน และการปกครอง
6. ครูพลศึกษาต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน
7. เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด ครูพลศึกษาควรมีความสัมพันธ์กับครูอื่น ๆ มีความนับถือ และเข้าใจซึ่งกันและกัน
8. ครูพลศึกษาต้องเสียสละ อดทน และร่วมมือกับโรงเรียนในทุกด้าน อย่างไม่เห็นแก่เห็นดเห็นน้อย เพื่อความสำเร็จทางการศึกษา
9. ครูพลศึกษาต้องมีเทคนิควิธีการทำงาน และจัดการเรียนการสอนพลศึกษาอย่างถูกต้อง ไม่ควรกระทำการใดเป็นการข้ามหน้าข้ามตาผู้อื่น เพื่อผลประโยชน์ในการทำงาน และการสอนของตน
10. ครูพลศึกษาต้องมีหน้าที่ศึกษาหาความรู้ใส่ตัวอยู่เสมอ เพื่อปรับปรุงตน และพัฒนาวิชาชีพให้ดียิ่งขึ้น
11. มุ่งทำหน้าที่ให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
12. ครูพลศึกษาต้องไม่ทำผลประโยชน์ให้ตนเกี่ยวกับการค้าขายวัสดุ และอุปกรณ์ทางพลศึกษา และอื่น ๆ

13. เป็นหน้าที่ของครูพลศึกษาที่จะต้องมีส่วนร่วมรับใช้ชุมชน และสังคม โดยเฉพาะกิจกรรมที่ทำให้ชุมชน และสังคมน่าอยู่มากขึ้น
14. ครูพลศึกษาต้องเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพ และร่วมกันทำให้วิชาชีพก้าวหน้า
15. สถาบันที่ผลิตครูพลศึกษามีหน้าที่ร่วมรับผิดชอบทำให้จรรยาบรรณวิชาชีพสูงขึ้น
16. ครูพลศึกษาต้องพยายามชักชวน และส่งเสริมเยาวชนทั้งชาย และหญิงให้เรียนรู้ ฝึกฝนร่างกายให้เข้มแข็งสมบูรณ์ และมีความมั่นใจ เพื่อเข้าสู่วิชาชีพ และจรรยาวิชาชีพสืบไป

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 319 - 321) ได้สรุปไว้ว่า ครูพลศึกษาที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นผู้มีความสุขภาพดีทั้งกาย และจิต ทั้งนี้ เพราะงานครูเป็นงานที่หนัก โดยปกติจะต้องทำงานตั้งแต่ 8.00 – 15.30 น. (โดยประมาณ) รวมแล้ววันละประมาณ 7 ชั่วโมงครึ่งเป็นอย่างต่ำ และหลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว ก็ยังต้องใช้เวลาในเรื่องอื่น ๆ อีก เช่น งานลูกเสือ เนตรนารี ทบพทวนความรู้ วางแผนการเล่นกีฬาต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่น รวมทั้งเตรียมการสอนด้วย
2. เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ได้หลายประเภท เพราะประสบการณ์เหล่านี้จะทำให้ครูเข้าใจ และเห็นในนักเรียนที่เรียนรู้ได้ช้า ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจถึงประโยชน์ และความสำคัญของการฝึกฝนอยู่เป็นประจำ มีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมหลังจากการฝึก เข้าใจในเรื่องของการแพ้ – ชนะ และครูจะมีความรู้สึกที่ตนเองประสบผลสำเร็จหลังจากการสอน จึงสามารถกล่าวได้ว่า ยังมีทักษะมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งเป็นครูพลศึกษาที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นเท่านั้น
3. มีความต้องการ และพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องของ การให้ความช่วยเหลือ โดยไม่มุ่งเพียงให้นักเรียนจดจำทักษะจนขึ้นใจเท่านั้น แต่ควรตั้งจุดมุ่งหมายว่าต้องสอนหรือช่วยนักเรียนให้เกิดพัฒนาการด้านทักษะ ช่วยให้นักเรียนมีความรู้สึกเป็นอิสระ และมีภูมิก้าวตามวัยด้วยการแสดงออกในขณะมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ตามทักษะความสามารถ

ปัญหาที่มักจะเกิดขึ้นก็คือ ผู้ที่เพิ่งจะมาเป็นครูใหม่ ๆ และเป็นผู้ที่มีทักษะดี หรือเคยเป็นนักกีฬามาก่อนมักไม่ชอบสอน เหตุก็เพราะครูเหล่านี้ยึดถือตนเองเป็นหลักมากเกินไป โดยเอานักเรียนมาเปรียบเทียบกับตนเอง เช่น ในกรณีที่ครูเป็นผู้ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ได้ง่าย และรวดเร็ว ครูผู้นั้นมักจะขาดความเห็นอกเห็นใจนักเรียน เนื่องจากคาดหวังว่านักเรียนควรจะเรียนรู้ได้ง่าย และรวดเร็วเหมือนตนเอง และมักคิดว่าไม่มีความจำเป็นที่จะต้องอธิบายหรือแยกแยะทักษะอย่างละเอียดให้แก่นักเรียน ครูที่ประสบความสำเร็จในการสอนคือครูที่พอใจที่จะได้เห็นนักเรียนสนุกสนาน และภาคภูมิใจในพัฒนาการทางทักษะของตน

4. มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ออกมาให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้องชัดเจนไม่ผิดพลาด ฉะนั้นครูจึงควรฝึกฝนตนเองให้รู้จักสังเกต การเคลื่อนไหวของนักเรียนตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรนำหลักวิชาวิทยาศาสตร์ การเคลื่อนไหว (Kinesiology) หรือวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sport Science) มาประยุกต์ด้วย เพราะจะทำให้การวิเคราะห์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5. มีความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากจะฝึกหรือ เล่นกีฬาต่อไป ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถทางทักษะกลไก และความสนใจของนักเรียน ให้มากขึ้น แต่ไม่ได้หมายความว่า ครูพลศึกษาชอบกีฬาประเภทใด ก็จะต้องบังคับหรือเน้นแต่กีฬา ประเภทนั้นให้แก่เรียนอย่างเดียว ต้องทำให้นักเรียนสนใจ และอยากเล่นกีฬาประเภทอื่น ๆ ด้วย เพราะกีฬาทุกประเภทมีคุณค่าทั้งสิ้น และกีฬาที่มีประโยชน์มากคือกีฬาที่เหมาะสมกับนักเรียนทั้ง ชายและหญิง ดังนั้น การจูงใจนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ

6. เป็นผู้มีรูปร่าง และลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้อง ฝึกตนเองให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ นอกจากนั้น อุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะ เก้าอี้ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อยด้วย การปฏิบัติได้เช่นนี้ไม่ใช่ว่าจะเกิดประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น แต่ยังเกิดประโยชน์ และสร้างภาพลักษณ์ ที่ดีให้แก่เพื่อนร่วมอาชีพ ต้องพยายามระลึกไว้เสมอว่า ผู้ที่สูญเสียบุคลิกภาพของตนเองย่อม สูญเสียทุกสิ่งด้วย

7. มีน้ำใจนักกีฬา และพยายามปลุกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจ นักกีฬาเสมอ

8. เป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ ตามความหมายของคำว่า LEADERSHIP ดังนี้

L = Love = รักในหน้าที่ รักความยุติธรรม รักผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือสมาชิก ในกลุ่ม รักนักเรียน และรักความก้าวหน้า

E = Education and Experience = มีการศึกษา มีความรู้ และประสบการณ์ เป็นอย่างดี

A = Adaptability = มีความสามารถในการปรับตัวให้เหมาะสม และเข้ากับ สภาพการณ์สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

D = Decisiveness = มีความสามารถในการตัดสินใจ และสั่งการได้อย่าง รวดเร็ว และถูกต้องตามเหตุผลเสมอ

E = Enthusiasm = มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน มีความตั้งใจ และ มีใจจดจ่อต่อหน้าที่การงานอย่างจริงจัง

R = Responsibility = มีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงานของตนเอง และสมาชิกหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

S = Sacrifice and Sincere = มีความเสียสละ และอุทิศตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

H = Harmonize = มีความนุ่มนวล พุดจาณาฟัง อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่หยิ่งจองหอง รู้จักกาลเทศะ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน

I = Intellectual Capacity = มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ไหวพริบดี และรู้ทันคน

P = Persuasiveness = มีความสามารถในการโน้มน้าว ชักจูงใจคน

9. มีคุณสมบัติอื่น ๆ เป็นส่วนประกอบอีก คือ เป็นผู้มีหลักการหรืออุดมคติของตนเอง มีบุคลิกดี และมีคุณธรรม เหตุที่ครูต้องมีคุณสมบัติเหล่านี้ เพราะนอกเหนือจากความสามารถทางการสอนที่ดีมีประสิทธิภาพแล้ว ครูต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างแก่นักเรียนได้ เมื่อนักเรียนได้เห็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนก็จะเกิดความรู้สึกที่ดี และยอมรับต่อไป ถ้าครูไม่ดีแล้วจะสอนนักเรียนให้เป็นคนดีนั้นเป็นเรื่องที่ยาก เพราะนักเรียนย่อมไม่เชื่อถือ ดังที่มหาตมาคานธีได้กล่าวไว้ว่า เป็นความผิดเสียนี้กระไรที่เราสอนให้ผู้อื่นรักษาความบริสุทธิ์สะอาดในเมื่อตัวเราเองสกปรก เช่น สอนให้นักเรียนยอมรับในความคิดเห็นของผู้อื่น แต่ครูไม่ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน เป็นต้น ครูจึงต้องฝึกตนเองให้เป็นผู้มีบุคลิกภาพดี น่านับถือ มีความซื่อสัตย์สุจริต เสียสละและไม่เห็นแก่ตัว ผลสุดท้ายนักเรียนก็จะเข้าใจ และเห็นคุณค่าของคำว่า น้ำใจนักกีฬา และการเล่นที่ยุติธรรมได้ดี

วาร์คัตตี เพียร์ชอป (2548: 198 - 205) ได้สรุปไว้ว่า ครูพลศึกษาที่ดีจำเป็นจะต้องมีคุณสมบัติพิเศษเฉพาะที่แตกต่าง และเพิ่มเติมนอกเหนือจากครูอื่น ๆ เพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้นดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีความรู้ทั้งในด้านวิชาการทั่วไป วิชาการศึกษา และวิชาพลศึกษา
2. เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจหลักการ และปรัชญาพลศึกษา และการกีฬาเป็นอย่างดี

2.1 จะช่วยให้ครูพลศึกษา และกีฬาได้ทราบถึงทิศทาง และแนวทางของการปฏิบัติงานทางราชการพลศึกษา และการกีฬาได้ดียิ่งขึ้น

2.2 จะช่วยให้ครูพลศึกษา และกีฬาสามารถกำหนดทิศทาง และแนวทางของการปฏิบัติงานทางราชการพลศึกษา และการกีฬาได้ดียิ่งขึ้น

2.3 จะช่วยให้ครูพลศึกษา และกีฬาหรือผู้ปฏิบัติงานทางด้านพลศึกษา และการกีฬาดูด้วยกัน ได้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันได้ด้วยดี และสามารถจัดการพลศึกษา และการกีฬาให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกันได้ดียิ่งขึ้น

2.4 จะช่วยให้ครูพลศึกษา และกีฬาสามารถที่จะทำประชาสัมพันธ์ให้นักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองนักเรียน และประชาชนทั่วไป ได้ตระหนัก และเข้าใจถึงบทบาทของการพลศึกษา และการกีฬาที่มีต่อบุคคล ต่อสังคม และต่อประเทศชาติโดยรวมได้ดียิ่งขึ้น

2.5 จะช่วยให้ครูพลศึกษา และกีฬาสามารถที่จะจัดการ และดำเนินการทางพลศึกษา และการกีฬาได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะการจัดการ และดำเนินการในแต่ละขั้นตอนนั้น จะเป็นการจัด และดำเนินการไปตามหลักการ และทฤษฎีทางการพลศึกษา และการกีฬาอย่างแท้จริง

2.6 จะช่วยให้ครูพลศึกษา และกีฬามีความเข้าใจในบทบาทของการพลศึกษา และการกีฬาที่มีต่อบุคคล ต่อชุมชน ต่อสังคม และต่อประเทศชาติโดยรวมได้ดี และชัดเจนยิ่งขึ้น

2.7 จะช่วยให้ครูพลศึกษา และกีฬามีความเข้าใจในบทบาทของการพลศึกษา และการกีฬาในหลักสูตรของโรงเรียน ตลอดจนความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่น ๆ ในโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2.8 ช่วยทำให้ครูพลศึกษา และการกีฬาสามารถจัดการ และดำเนินการทางพลศึกษา และการกีฬาได้สอดคล้องกับหลักการ และปรัชญาการศึกษาของโรงเรียนได้ดียิ่งขึ้น

3. เป็นผู้มีความรัก และความศรัทธาในวิชาชีพพลศึกษา และกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริง

3.1 เป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เห็นด้วยการพยายามศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ ในวิชาพลศึกษา และการกีฬาเพิ่มเติมอยู่เสมอ พยายามปรับปรุงตนเองให้เป็นคนหูไวตาไว และกว้างขวางทันต่อเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเปลี่ยนแปลงหรือเกิดขึ้นทางพลศึกษา และการกีฬาให้ทันสมัย

3.2 เป็นผู้ที่มีความภาคภูมิใจ และมีความจงรักภักดีต่อวิชาชีพพลศึกษา และกีฬา ด้วยการเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามอุดมคติของการพลศึกษา และการกีฬา เช่น ทำตนให้เป็นผู้มีสุขภาพที่ดี ด้วยการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเป็นประจำทุกวัน ทำตนเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬาทั้งในเวลาเล่นกีฬา ในเวลาทำงาน และในเวลาที่มีชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่นในสังคม ทำตนให้เป็นผู้เล่นกีฬา และผู้ดูกีฬาที่ดี ทำตน และปฏิบัติตามเป็นผู้มีระเบียบวินัยเสมอ และจะเล่นกีฬาตามอุดมคติของการกีฬา คือ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนาน เป็นต้น

3.3 อุทิศตนเองเพื่อให้ได้มาซึ่งผลของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา และกีฬาด้วยความบริสุทธิ์ใจ และจริงใจ โดยพยายามหาวิธีการสอนต่าง ๆ ใหม่ ๆ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับประโยชน์ และได้มีพัฒนาการตามหลักการ และปรัชญาพลศึกษา และกีฬาอย่างทั่วถึงกันทุกคน

3.4 เป็นผู้ที่ทำตน และปฏิบัติตนเพื่อช่วยทำให้วิชาชีพพลศึกษา และการกีฬา ได้มีความเจริญก้าวหน้าอยู่เสมอ เช่น มีการทำการศึกษา ค้นคว้า และวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักการ และวิธีการใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในวิชาชีพพลศึกษา และการกีฬาให้มีผลดียิ่งขึ้น

3.5 เป็นผู้มีความผูกพัน และยึดมั่นในวิชาชีพพลศึกษา และการกีฬาอย่าง แท้จริง เช่น การมีความผูกพันในวิชาชีพพลศึกษา และการกีฬาด้วยการสมัครเป็นสมาชิกสมาคม ของวิชาชีพทางพลศึกษา และการกีฬา เพื่อช่วยกันฝึกกำลังใจ กำลังความคิด และความรู้ที่มีอยู่ ทำประโยชน์ให้แก่วิชาชีพให้ได้มากที่สุด

3.6 เป็นผู้ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพพลศึกษา และการกีฬา จรรยาบรรณ ของวิชาชีพพลศึกษา และการกีฬานั้น ถือเป็นข้อที่จะต้องปฏิบัติตามของผู้มีอาชีพสอนทางพลศึกษา และกีฬา ฉะนั้นจึงเป็นสิ่งที่ครูพลศึกษา และกีฬาทุกคนควรจะได้ปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

4. เป็นผู้มีความรับผิดชอบสูง
5. เป็นผู้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีความกระตือรือร้นสูง
6. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพ และสุขภาพที่ดี มีร่างกายที่แข็งแรง สมบูรณ์
7. เป็นผู้ที่มีใจนักกีฬา มีจิตใจโอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. เป็นผู้ที่มีอารมณ์สนุกสนาน และมีความรักเด็ก
9. เป็นผู้ที่ยึดมั่นในจรรยาบรรณของวิชาชีพครูโดยเคร่งครัด

สรุปได้ว่า ครูผู้สอน ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ สามารถถ่ายทอดวิชาความรู้ และประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม และจริยธรรมให้กับผู้เรียน

ด้านสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์กีฬา

ทวีสิทธิ์ สิทธิกร (2531: 55) ได้สรุปไว้ว่า การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งของโรงเรียน เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ กล่าวกันว่า การเลือกที่ตั้งของโรงเรียนต้องสอดคล้อง กับความต้องการทางการศึกษา มีลักษณะทางกายภาพที่สมบูรณ์ สามารถปรับปรุง และพัฒนาที่ดิน ได้โดยง่าย มีสิ่งแวดล้อมที่ดีสวยงาม และเอื้อต่อการเรียนการสอน จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อ การศึกษาท้องถิ่น และความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนได้ง่าย

สมคิด ชิตประสงค์ (2535: 35) ได้สรุปไว้ว่า อุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็น และสำคัญยิ่ง สำหรับการเรียนการสอนพลศึกษา ถ้าหากขาดอุปกรณ์แล้วจะทำให้การเรียนการสอนไม่ได้ผล เท่าที่ควร ฉะนั้น ทางโรงเรียนควรจัดหาให้เพียงพอได้สัดส่วนกับจำนวนนักเรียนใน กิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องสอนตามหลักสูตรที่โรงเรียนได้วางไว้

ประโยชน์ของอุปกรณ์

1. ทำให้นักเรียนได้เรียนกันอย่างทั่วถึง
2. ทำให้นักเรียนมีความสนใจในบทเรียนที่ครูสอน
3. ช่วยในการสาธิต และอธิบายของครูได้แจ่มชัดยิ่งขึ้น

4. ทำให้นักเรียนไม่หลบเลี่ยงการเรียน เพราะมีอุปกรณ์เพียงพอ
5. ทำให้เด็กอยากเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น
6. ช่วยให้นักเรียนที่ยากกลับง่ายลง

อุปกรณ์พลศึกษา พอจะจำแนกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้

3 ประเภท ดังนี้

1. เครื่องอำนวยความสะดวก

1.1 เครื่องอำนวยความสะดวกในร่ม หมายถึง เครื่องอำนวยความสะดวกทางด้านพลศึกษาที่โรงเรียนจัดขึ้น อยู่ภายใต้อาคารหรือสถานที่ที่กำหนดให้ ซึ่งประกอบไปด้วย ห้องยิมเนเซียม สนามบาสเกตบอล สนามแบดมินตัน สนามวอลเลย์บอล ห้องสหนาการ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ห้องอาบน้ำ ฯลฯ

1.2 เครื่องอำนวยความสะดวกกลางแจ้ง ส่วนใหญ่เป็นพวกสนามต่าง ๆ เช่น สนามฟุตบอล สนามฮ็อกกี้ สนามตะกร้อ สถานที่แข่งขันกรีฑา ฯลฯ

2. อุปกรณ์กีฬา เครื่องอุปกรณ์กีฬามีมากมายทั้งประเภททีม และประเภทบุคคล ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

2.1 ประเภททีม ตัวอย่างเช่น

2.1.1 ฟุตบอล มีลูกบอล ตาข่าย เสาประตู ธงมุมสนาม นาฬิกาจับเวลา ใบบันทึก เป็นต้น

2.1.2 ตะกร้อข้ามตาข่าย ประกอบด้วย ตาข่าย ลูกตะกร้อ เป็นต้น

2.1.3 อุปกรณ์ลู่วิ่ง และลาน มีรองเท้าวิ่ง ไม้ค้ำขา ร้ว จักร แหวน เสากระโดดสูง ฯลฯ

2.2 ประเภทบุคคล ตัวอย่างเช่น

2.2.1 มวย มินวม ผ้าพันมือ ฟันยาง กระสอบทราย เชือกกระโดด กระจับ เป็นต้น

2.2.2 กระบี่กระบอง มีดาบจริง ดาบไม้ มงคูล ชุดแต่งกาย เป็นต้น

3. โสตทัศนูปกรณ์

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 232 - 246) ได้สรุปไว้ว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่น ๆ อีก คือ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจากวิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษา และผู้บริหารโรงเรียน จึงควรได้สำรวจปัจจัย และสภาพการณ์ในโรงเรียนว่ามีมากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

วัสดุ และอุปกรณ์

วัสดุ (Supplies) คือ สิ่งของต่าง ๆ ที่มีกำหนดเวลาการใช้งานอย่างจำกัด (ส่วนใหญ่จะใช้ได้แค่ 1 ปี) เช่น ลูกบอลต่าง ๆ เชือก เป็นต้น ส่วนอุปกรณ์ (Equipment) คือ สิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพคงทนถาวรมากกว่าวัสดุ แต่ก็ยังมีกำหนดอายุการใช้งาน เช่น ไม้ซอฟต์บอล ตาข่าย

สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก

สถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อการบริหาร ชั้นเรียนอีกอย่างหนึ่ง สถานที่ที่มีทั้งในร่ม เช่น โรงยิม ฯ ห้องเรียน สระว่ายน้ำ ฯลฯ และสถานที่กลางแจ้ง เช่น สนามเล่น สนามฟุตบอล สนามฮอกกี้ สระว่ายน้ำ ลู่วิ่ง ฯลฯ ส่วนสิ่งอำนวยความสะดวกก็มีส่วนช่วยเสริมประสิทธิภาพของการสอนเช่นกัน ซึ่งมักประกอบด้วย ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ตู้ล็อกเกอร์ อ่างน้ำ ห้องส้วม เป็นต้น และมักจะรวมอยู่ด้วยกันกับสถานที่ รัตนา เสงส์สวัสดิ์ (2547: 24) ได้สรุปไว้ว่า ที่ตั้งของโรงเรียนต้องเป็นสถานที่ สะดวกสบายต่อการคมนาคม ไม่ห่างไกล หรือไม่อยู่ในชุมชนที่แออัดยัดเยียด ผู้คนไม่พลุกพล่าน ควรห่างไกลจากแม่น้ำลำคลอง สถานีรถไฟ สนามบิน และริมถนนใหญ่ ถ้าเป็นไปได้ควรมีรั้วรอบ ขอบชิด

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 372) ได้สรุปไว้ว่า เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง จำนวน และขนาดของอุปกรณ์ และวัสดุที่จัดหา มา ควรจะได้เป็นไปตาม หลักการ และมีจำนวนเป็นไปตามอัตราส่วนของจำนวนนักเรียน

สรุปได้ว่า สถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์กีฬา เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพ ความพร้อมของสถานที่ วัสดุ และอุปกรณ์กีฬานั้นเป็นหลัก

ด้านการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 331) ได้สรุปไว้ว่า ในกระบวนการวัดผลจะมีคำ หรือ ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 คำ คือ

1. แบบทดสอบ (Test) คือเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผล ใช้ทดสอบ ปริมาณหรือคุณภาพของผู้ถูกทดสอบเกี่ยวกับความแข็งแรง ความเร็ว ความสามารถในการกระโดด ความรู้ สติปัญญา และอื่น ๆ

2. การวัดผล (Measurement) คือกระบวนการในการหาปริมาณของการพัฒนา หรือปริมาณของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอน เป็นปริมาณที่อาจวัดได้อย่างง่าย และ เห็นได้ชัดเจน ไม่ซับซ้อน เช่น การชั่งน้ำหนัก การวัดส่วนสูง การวัดความยาว สิ่งเหล่านี้มีเครื่องมือ มาตรฐานใช้วัดอยู่แล้ว และสามารถวัดได้โดยตรง คือ เทปวัด เครื่องชั่งน้ำหนัก ส่วนปริมาณที่ไม่ สามารถมองเห็นได้โดยตรง คือ พัฒนาการด้านพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ เสมอ เช่น ความรู้ ความสามารถในการเคลื่อนไหว ความรู้สึกต่าง ๆ ฯลฯ ในการวัดจะต้องสร้าง

สภาพการณ์ (การทดสอบ) ให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมที่มีอยู่ออกมาให้วัดเสียก่อน จึงจะรู้ถึงปริมาณได้ เช่น การวัดความรู้ ความเข้าใจ เจตคติ อาจใช้การตั้งคำถาม การสัมภาษณ์ หรือการให้เขียนตอบ การวัดทักษะ และสมรรถภาพก็ต้องใช้แบบทดสอบเฉพาะให้ผู้ที่ถูกวัดแสดงพฤติกรรมออกมา เป็นต้น ในการวัดผลจึงใช้แบบทดสอบต่าง ๆ ทำการวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย

3. การประเมินผล (Evaluation) คือการนำเอาผลหรือปริมาณที่วัดได้จากการวัดผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานอย่างอื่นที่มีลักษณะเดียวกัน เพื่อต้องการดูว่าผู้ที่ถูกประเมินผลนั้น มีคุณภาพดีหรือไม่มากนักเพียงใด อาจกล่าวได้ว่าการประเมินผลเป็นการหาคุณภาพของผลที่ได้จากการวัดผลด้วยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์หรือมาตรฐานที่มีอยู่แล้วหรือมาตรฐานที่กำหนดขึ้นมานั้นเอง เกณฑ์หรือมาตรฐานดังกล่าว อาจได้มาจากค่านิยมของสังคม ความเห็นของคนส่วนมากหรือมาจากการวิจัยก็ได้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2545: 135) ได้สรุปไว้ว่า การวัดและประเมินผลเป็นกระบวนการที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอน มีคำหลายคำที่นิยมใช้อยู่ ได้แก่

1. การทดสอบ (Test) เป็นการใช้เครื่องมือในการวัดผล และเปรียบเทียบพฤติกรรมของผู้เรียน
2. การวัดผล (Measurement) เป็นกระบวนการที่กำหนดจำนวนตัวเลขให้กับบุคคลตามความมุ่งหมาย และเปรียบเทียบลักษณะความแตกต่างที่ปรากฏอยู่ในสิ่งที่จะวัดนั้น
3. การประเมินผล (Evaluation) เป็นการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณค่าความจริง และการกระทำ

บุญส่ง โกสะ (2547: 8) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผล หมายถึง การใช้เทคนิควิธีการ ซึ่งเรียกว่า เครื่องมือวัดอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อการศึกษา ค้นหาหรือตรวจสอบคุณลักษณะของบุคคล ผลงานหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะของสิ่งของหรือบุคคลที่ต้องการศึกษา

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 3 - 4) ได้สรุปไว้ว่า ในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษานั้น มีคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้น ได้แก่ คำว่า “การทดสอบ” “การวัดผล” “การประเมินผล” จึงควรทำความเข้าใจเบื้องต้นกับคำดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

1. การทดสอบ (Testing) หมายถึง แบบหรือเครื่องมือหรือกระบวนการอย่างหนึ่ง ที่ทำให้ได้มาซึ่งจำนวนหรือปริมาณของคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อนำไปสู่การประเมินผล

กระบวนการทดสอบ เป็นการนำแบบทดสอบ ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มคำถามไปรื้อให้ผู้ตอบแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมา เช่น พูด อธิบาย เขียนหรือแสดงออกโดยการกระทำ เป็นต้น กระบวนการทดสอบจะสิ้นสุด เมื่อผู้สอบได้แสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาเรียบร้อยแล้ว ผู้สอบไม่ตอบโดยส่งกระดาษเปล่าหรือยังไม่ได้ปฏิบัติเพราะสาเหตุใด ๆ ก็ตาม ถือว่าไม่สิ้นสุดกระบวนการสอบ จึงยังไม่สามารถตัดสินได้ว่าผู้นั้นไม่มีความรู้หรือความสามารถในเรื่องนั้น

2. การวัดผล (Measurement) หมายถึง การใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง ที่จะค้นหาหรือตรวจสอบ เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งเป็นปริมาณหรือคุณภาพที่มีความหมายแทนพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งหรือแทนผลงานที่แต่ละคนแสดงออกมา เช่น การวัดส่วนสูง การชั่งน้ำหนัก การให้คะแนนการตอบข้อสอบของผู้เรียน

การวัดผลจะเริ่มตั้งแต่ครูตรวจข้อสอบของผู้เรียนแล้วให้คะแนนออกมาหรือครูให้คะแนนจากการปฏิบัติของผู้เรียน การวัดผลการศึกษา นอกจากจะใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือ นำไปสู่การวัดผลแล้ว อาจใช้เครื่องมืออื่นอีก เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม แบบสำรวจ เป็นต้น

การวัดผลทางพลศึกษา หมายถึง กระบวนการวัดหรือเทคนิคในการแสดงผลถึงระดับความสามารถ คุณลักษณะ และบุคลิกลักษณะของแต่ละบุคคล ว่ามีความก้าวหน้าเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือลดลงมากน้อยเพียงใด

3. การประเมินผลหรือการประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง การนำเอาข้อมูลทั้งหลายที่ได้จากการวัดผลมาพิจารณา เพื่อหาข้อสรุปหรือประเมินค่าหรือตีราคาหรืออาจกล่าวว่าเป็นการนำข้อมูลที่รวบรวมได้ มาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจ ซึ่งข้อมูลจะต้องมีมากเพียงพอ เพื่อนำมาเปรียบเทียบ พิจารณาก่อนการรอบคอบ แล้วจึงจะสรุปออกมาว่า ดี – เลว ได้ – ตก เก่ง – อ่อน หรือได้เกรดอะไร เป็นต้น

การประเมินผลทางพลศึกษา หมายถึง กระบวนการนำข้อมูลที่ได้จากการวัดมาพิจารณาเปรียบเทียบ เพื่อการตัดสินใจ และสรุปผลออกมาว่าเป็นอย่างไร

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391) ได้สรุปไว้ว่า การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา คือ การหาปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการ และกระบวนการของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ แล้วนำผลของพัฒนาการที่วัดได้นั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐานหรือคุณภาพอย่างอื่นที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูว่าผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้น ดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมาก มักกระทำการให้คะแนนนักเรียนหลังจากเรียนจบรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา หรือเรียนจบแต่ละหลักสูตรการเรียนเรียบร้อยแล้ว

สรุปได้ว่า การทดสอบเป็นกระบวนการที่มีระบบ โดยการสังเกตพฤติกรรม และแสดงผลออกมาในรูปของปริมาณ การวัดผลจะอาศัยกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลปริมาณหรือตัวเลขตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ส่วนการประเมินผลเป็นกระบวนการรวบรวมข้อมูล และใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจระหว่างการทำ และวัตถุประสงค์หรือการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งที่วัดได้ การวัดผลจะช่วยชี้ข้อบกพร่องหรือปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการเรียนการสอนพลศึกษา เพื่อจะได้หาทางแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้การเรียนการสอนมีคุณภาพหรือประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

แคนนอน และนิวเบิล (Cannon; & Newble. 2000: 166 - 173) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมาย และวิธีประเมินผล มีดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประเมิน

- 1.1 ตัดสินความรอบรู้ด้านทักษะที่จำเป็น และความรู้ในเนื้อหาวิชา
- 1.2 วัดความก้าวหน้าตลอดเวลา
- 1.3 ตรวจสอบข้อบกพร่องของผู้เรียน
- 1.4 เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน
- 1.5 ประเมินประสิทธิภาพของรายวิชาหรือหลักสูตร
- 1.6 เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้อยากเรียน

2. วิธีการประเมินผล

- 2.1 การทดสอบด้วยข้อเขียน
- 2.2 ทดสอบโดยการให้เขียนตอบสั้น ๆ
- 2.3 แบบทดสอบแบบปรนัย ซึ่งอาจเป็นแบบให้เลือกตอบ จับคู่ ถูก – ผิด
- 2.4 การสังเกตโดยตรง
- 2.5 การสอบปากเปล่า
- 2.6 การประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างมีโครงสร้าง
- 2.7 การประเมินตนเอง
- 2.8 การประเมินแฟ้มการเรียนรู้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 333) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. จุดมุ่งหมายทั่วไป

- 1.1 เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับตัวนักเรียน
- 1.2 เพื่อปรับปรุงการสอน

2. จุดมุ่งหมายเฉพาะ

2.1 เพื่อการวิเคราะห์หรือวินิจฉัย การวัดผลมีความจำเป็นต้องใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างเกี่ยวกับความสามารถ ความสนใจ และความต้องการของนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการวางแผน และการควบคุมการจัดโปรแกรมพลศึกษาให้เพียงพอเหมาะสม การได้รู้ถึงข้อมูลเฉพาะตัวของนักเรียนแต่ละคน ทำให้ครูสามารถจัดโปรแกรมที่ช่วยรักษาหรือแก้ไขความผิดปกติ โปรแกรมการฝึกเป็นประจำ และโปรแกรมเร่งรัดได้ต่อไป

2.2 เพื่อการแบ่งกลุ่ม การแบ่งกลุ่มนักเรียนไม่ว่าจะเป็นในลักษณะแบบเดียวกันหรือผสมผสานกัน บางครั้งจะมีประโยชน์ต่อการเลือกแบบการสอน การแข่งขันหรือการจัดประสบการณ์ การแบ่งกลุ่มในลักษณะดังกล่าวมักขึ้นอยู่กับผลที่ได้จากการวัดผลอย่างถูกต้อง

2.3 เพื่อความสัมฤทธิ์ผล การวัดผลจำเป็นต้องกระทำเพื่อให้สำเร็จตามจุดมุ่งหมาย และมีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผล และความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างถูกต้อง ทั้งนี้ เพราะผลที่บันทึกไว้จะเป็นสิ่งชี้แนะในการเลือกเนื้อหา การให้คะแนน และการส่งเสริมความก้าวหน้าของนักเรียนต่อไป

2.4 เพื่อการบริหาร การวัดผลจะทำให้ได้ข้อมูลสำหรับการพิจารณาหาวิธีสอนที่ดีที่สุด และเป็นข้อมูลที่ใช้ในการแนะแนวนักเรียนให้ได้รับประสบการณ์ที่ดีเพียงพอ การวัดผลที่แม่นยำจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้มากขึ้น และทำให้ทราบว่านักเรียนคนใดมีความพร้อมที่จะพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไปอีก การบริหารการทดสอบที่ถูกต้องเหมาะสมจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ต้องการ และจำเป็นสำหรับตัวนักเรียน ครู พ่อแม่ ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน

2.5 เพื่อการแนะแนว ผลจากการทดสอบตามจุดมุ่งหมายจะมีประโยชน์สำหรับการประเมินผลตัวครู และประสิทธิภาพในการสอนของครู และผลจากการทดสอบเป็นตัวบ่งชี้ได้ว่าการทำงานของครูบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนเองกำหนดไว้หรือไม่

2.6 เพื่อการวิจัย วิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่สามารถศึกษา และทำการวิจัยได้มากมาย เช่น งานวิจัยที่จำเป็นต่อการปรับปรุงประสิทธิภาพของการใช้วิธีสอน งานวิจัยเกี่ยวกับอัตราความก้าวหน้าของนักเรียน งานวิจัยเกี่ยวกับสรีรวิทยา จิตวิทยา และสังคมวิทยา (มีประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ) และงานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียน เป็นต้น

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 5) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทางพลศึกษาเพียงใด
2. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีสุขภาพ และสมรรถภาพดีเพียงใด ภายหลังเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษามาระยะหนึ่งแล้ว
3. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางทักษะ และความสามารถทางกีฬาเพียงใด
4. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ถึงความเสียสละ ความอดทน เอื้ออาทร ร่วมมือกับเพื่อนร่วมทีม และแสดงความมีน้ำใจนักกีฬาเพียงใด
5. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนมีความซาบซึ้ง และเจตคติต่อการกีฬา และพลศึกษาเพียงใด มีความสนใจต่อการใช้เวลาว่างโดยการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพียงใด
6. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้ปรับปรุงบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย ความมีระเบียบ และวินัยในตนเองมากน้อยเพียงใด

7. เพื่อต้องการทราบว่าผู้เรียนได้เตรียมตนเอง เพื่ออยู่ในสังคมอนาคตได้อย่างมีความสุขเพียงใด เช่น การเคารพกฎกติกา กีฬา การไม่เอาัดเอาเปรียบผู้อื่น การไม่เห็นแก่ตัว การอยู่อย่างมีเกียรติ และมีศักดิ์ศรี เป็นต้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391 - 392) ได้สรุปไว้ว่า จุดมุ่งหมายในการวัดและประเมินผลทางพลศึกษามีดังต่อไปนี้

1. เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้มีความสนใจ มีความพยายามศึกษาค้นคว้าหรือทำแบบฝึกหัดในบทเรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจให้ดียิ่งขึ้น หรือฝึกฝนตนเองให้มีความชำนาญให้มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบความก้าวหน้าของนักเรียน และผู้เรียนเองก็ได้ทราบความก้าวหน้า และสถานการณ์การเรียนของตนเองไปพร้อม ๆ กันด้วย
3. เพื่อให้ทราบสถานการณ์ของการเรียนการสอน คือ ผู้สอนจะรู้ว่าการสอนของตนเองเป็นอย่างไร และจะหาทางปรับปรุงหรือแก้ไขวิธีการสอนของตนเองให้ดีขึ้นต่อไปอย่างไร และผู้เรียนเองก็จะได้ปรับปรุงวิธีการเรียนของตนเองไปพร้อม ๆ กันด้วย
4. เพื่อนำผลจากการวัดมาใช้เป็นแนวทางในการจำแนกกลุ่มนักเรียน เพื่อประโยชน์ในการจัดชั้นเรียน จัดกลุ่มตามระดับความสามารถที่สามารถเห็นได้ชัด เช่น การจัดกลุ่มสอนว่ายน้ำเพื่อความปลอดภัย
5. เพื่อนำผลมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างมาตรฐาน สำหรับใช้เป็นเกณฑ์สำหรับเปรียบเทียบกับผลของการเรียนการสอนของนักเรียนในโอกาสต่อไป
6. เพื่อใช้เป็นเกณฑ์การให้คะแนนผู้เรียนหลังจากเรียนจบวิชาในแต่ละภาคเรียน หรือหลังจากการเรียนจบแต่ละหลักสูตรแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สอน ผู้เรียนหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ทราบว่า เมื่อเรียนจบในวิชาใดหรือสำเร็จตามหลักสูตรการเรียนนั้น ๆ แล้ว ผู้เรียนมีการพัฒนาตามที่ได้ตั้งจุดหมายไว้หรือไม่เพียงใด โดยมักจะถือตามเกณฑ์มาตรฐานที่วางไว้ว่า ถ้าผู้ใดที่ได้คะแนนมาก คือผู้ที่บรรลุตามจุดหมายของการเรียนการสอนมาก ก็แสดงให้เห็นว่ามีพัฒนาการมาก และในทำนองเดียวกัน ผู้ใดที่เรียนแล้วได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง และน้อย ก็จะเป็นผู้ที่บรรลุตามจุดหมายของการเรียนการสอนในระดับปานกลาง และน้อย แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่พัฒนาการปานกลาง และน้อย ตามลำดับ ดังนั้น ผู้ที่ได้เรียนวิชาหนึ่ง ๆ หรือในหลักสูตรหนึ่ง ๆ เมื่อเรียนจบวิชา หรือหลักสูตรนั้น ๆ แล้ว จึงมักต้องมีสัญลักษณ์เพื่อแสดงว่า ผู้เรียนผู้ใดได้มีพัฒนาการมากน้อยเพียงใดกำกับไว้เพื่อให้เป็นที่ทราบด้วยเสมอ

ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2536: 13 - 14) ได้สรุปไว้ว่า การวัดและประเมินผลมีประโยชน์ดังนี้

ประโยชน์ต่อผู้สอน

1. ทราบพฤติกรรมเบื้องต้นของผู้เรียน เพื่อช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียน
2. ช่วยให้ผู้สามารถกำหนด และปรับปรุงเป้าหมายตามความเป็นจริงสำหรับผู้เรียนแต่ละระดับ
3. ผู้สอนทราบว่าได้สอนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด
4. ช่วยในการประเมินผล และปรับปรุงเทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ให้เหมาะสม และมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น
5. ทำให้ทราบระดับสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียนในระดับต่าง ๆ ของการเรียน
6. ช่วยให้ข้อมูลที่เป็นแนวทางในการเปรียบเทียบระดับสัมฤทธิ์ผลระหว่างผู้เรียน และเป็นแนวทางในการให้อันดับคะแนนของผู้เรียนด้วย
7. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจว่า ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถพอเพียงในการที่จะเลื่อนชั้นสูงขึ้นหรือไม่

ประโยชน์ต่อผู้เรียน

1. ทำให้รู้ระดับความสามารถของตนเองในแต่ละด้าน
2. ทำให้รู้สิ่งบกพร่องที่ตัวเองต้องรีบแก้ไขหรือได้รับการซ่อมเสริม
3. ช่วยในการเลือกวิชาเอก โปรแกรม วิชาเรียน
4. ทำให้รู้ระดับความมั่งคั่งในการเรียนของตน
5. ทำให้ตื่นตัว และมีความสนใจในการเรียน

ประโยชน์ในการแนะแนว

ในการแนะแนวมุ่งหมายสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก และช่วยเหลือตนเองได้ ดังนั้น ข้อมูลจากการวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบสภาพของตนเองว่ามีจุดเด่น จุดด้อยในด้านใดบ้าง ซึ่งจะมีประโยชน์ในการแนะแนวทางการแก้ปัญหาส่วนตัว การเลือกอาชีพ ตลอดจนการแนะแนวการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสม โดยอาจใช้การสอบวัดความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสนใจ เจตคติ และบุคลิกภาพ

ประโยชน์ในการบริหาร

การบริหารที่ดีจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาจะช่วยให้ข้อมูลแก่ผู้บริหารในการตัดสินใจดำเนินการได้อย่างเหมาะสม เช่น การคัดเลือกบุคคล การตรวจสอบคุณภาพการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมพลศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรหรือโครงการพลศึกษาในโรงเรียน การจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก ตลอดจนพิจารณาให้ความดีความชอบ

ประโยชน์ด้านการวิจัย

จากการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา ทำให้มองเห็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน การบริหาร ที่ควรศึกษาหาความจริงเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา นอกจากนี้ การวัดและประเมินผลทำให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับใช้วิเคราะห์ผลในขบวนการวิจัย วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 334) ได้สรุปไว้ว่า ผลที่ได้จากการวัดผลจะนำไปใช้ประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. การจัดตำแหน่ง การวัดผลจะใช้ในการจัดตำแหน่งของนักเรียนในชั้นหรือในกลุ่มตามความสามารถหรือคะแนนที่ได้จากการวัดผล เช่น การวัดส่วนสูง และการชั่งน้ำหนัก สามารถนำไปใช้ในการแบ่งกลุ่มนักเรียนได้ โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน
2. การวินิจฉัย การวัดผลใช้ในการวินิจฉัยความอ่อนแอของนักเรียน จุดมุ่งหมายของการวินิจฉัยก็เพื่อตรวจสอบความอ่อนแอ เพื่อให้การบำบัดรักษาด้วยกิจกรรมเฉพาะราย การแบ่งกลุ่มนักเรียนอาจทำตามการวินิจฉัยความแข็งแรงหรือความอ่อนแอก็ได้ การวินิจฉัย จึงเป็นความพยายามอย่างยิ่งที่จะแยกแยะลักษณะเฉพาะของความอ่อนแอของนักเรียนออกมา โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน
3. การประเมินผลการเรียนรู้ เป้าหมายหลักของการวัดผลนักเรียนก็เพื่อตัดสินว่านักเรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายของการสอนหรือไม่ โดยทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานในการจัดตำแหน่งตามการวินิจฉัย และการประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งจะนำมาประกอบกัน เพื่อสรุปผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสอนของครูต่อไป
4. การทำนาย ครูอาจนำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปทำนายระดับสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนในกิจกรรมพลศึกษาต่อ ๆ ไปในภายภาคหน้า
5. การประเมินผลโปรแกรม การวัดผลจะนำไปใช้ประเมินโปรแกรมหรือหลักสูตรพลศึกษาที่จัดขึ้นในโรงเรียน
6. การสร้างแรงจูงใจ การวัดและประเมินผลความสามารถในการเคลื่อนไหว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการสร้างแรงจูงใจให้แก่นักเรียนได้ เพราะการประสบความสำเร็จในการเรียนหรือสัมฤทธิ์ผลจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนที่มีความสามารถต่ำต้องการพัฒนา และปรับปรุงตนเองให้มีความสามารถสูงขึ้นต่อไป

บุญส่ง โกสะ (2547: 12 – 13 ; อ้างอิงจาก Verducci. 1980: 5) ได้สรุปไว้ว่า ประโยชน์ของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา สามารถแบ่งตามการใช้งานได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. เกี่ยวข้องกับนักเรียน

การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดจุดมุ่งหมาย เป็นการนำผลการปฏิบัติหรือการกระทำในอนาคต แนะนำโปรแกรมให้เหมาะสมกับนักเรียน แบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ ดูความสามารถของแต่ละคน และพัฒนาให้เหมาะสมหรือ จัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับสภาพ สถานการณ์ ความสามารถของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกัน เป็นแรงจูงใจที่ทำให้เด็กสนใจฝึกฝน ปฏิบัติทักษะหรือเรียน เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียน พัฒนาระดับความสามารถให้ดีขึ้น เป็นการพัฒนาทักษะให้ดีขึ้น โดยเฉพาะการวัดแบบ Formative Evaluation คือการวัดเป็นระยะ เป็นการแจ้งการพัฒนาการของนักเรียนเป็นระยะทุกขั้นตอน จนกว่าจะเสร็จสิ้น และเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ และการให้เกรด โดยใช้การประเมินแบบสรุป (Summative Evaluation)

2. เกี่ยวข้องกับครูผู้สอน

2.1 ประเมินผลการสอนว่าดีหรือไม่ดี ประสพผลสำเร็จบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ซึ่งการประเมินครูก็ได้จากการวัดของนักเรียน และจากผู้บริหาร และการที่เด็กสามารถ ปฏิบัติได้ก็เป็นการแสดงถึงความสามารถของครูประการหนึ่ง

2.2 การพิจารณารายละเอียดของวิชาหรือหลักสูตรที่ใช้สอนว่านักเรียน สามารถทำได้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ก็ได้จากการวัดและประเมินผลเช่นกัน

3. เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร

3.1 การประเมินหลักสูตรโดยใช้การวัดและประเมินผล ถ้าหลักสูตรหนึ่ง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดี แต่อีกหลักสูตรไม่เกิดผลอะไรเลย ก็จะมีคำถามว่า ทำไม มีอะไรที่ผิดพลาด การวัดผลและประเมินผลเพื่อนำข้อมูลนั้นไปช่วยพัฒนาหลักสูตร

3.2 ช่วยในการประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน และปรับปรุง โปรแกรมอื่น ๆ เช่น ถ้าจำนวนเด็กเข้าเรียนมีน้อยลงก็ควรเตรียมเรื่องงบประมาณ ลดค่าใช้จ่าย และ จะจัดเตรียมโปรแกรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม

3.3 พัฒนาชุมชนให้ตรงกับความต้องการ ผลของการวัดและประเมินผล อาจมีประโยชน์ต่อการพัฒนาความสนใจของชุมชน โดยมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวเนื่องกันกับ สาธารณชน การประเมินผลพฤติกรรมทางพลศึกษาต้องใช้เครื่องมือที่เหมาะสมที่มีอยู่แล้ว หรือ สร้างขึ้นใหม่ และผลของการวัดต้องสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

พิชิต ภูติจันทร์ (2547: 7 - 8) ได้สรุปไว้ว่า ประโยชน์ของการวัดและประเมินผล สามารถแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอน

1.1 ประโยชน์ต่อผู้สอน

- 1.1.1 ครูเข้าใจผู้เรียนดีขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องพฤติกรรมของแต่ละคน
- 1.1.2 ครูทราบว่าผู้เรียนแต่ละคน เก่ง – อ่อน ในด้านใด
- 1.1.3 ครูจะแบ่งกลุ่มผู้เรียนได้อย่างไร
- 1.1.4 ครูช่วยเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียนไปในทางที่ดีขึ้น
- 1.1.5 ครูควรเอาใจใส่ผู้เรียนอย่างไร
- 1.1.6 ทำให้ครูทราบเกณฑ์ในการประเมินผลผู้เรียน
- 1.1.7 เป็นข้อมูลในการตัดสินใจ เพื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้นหรือไม่

1.2 ประโยชน์ต่อผู้เรียน

- 1.2.1 ผู้เรียนทราบระดับความสามารถของตนเองได้อย่างถูกต้อง
- 1.2.2 ผู้เรียนทราบข้อบกพร่องของตนเองที่ต้องปรับปรุงแก้ไข หรือ
- 1.2.3 ผู้เรียนเข้าใจตนเองได้ดีขึ้น
- 1.2.4 ช่วยเป็นข้อมูลในการเลือกโปรแกรมวิชาเอก หรือวิชาที่เรียน
- 1.2.5 ทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัว และสนใจในการเรียน

2. ประโยชน์ในด้านการบริหาร

- 2.1 เป็นแนวทางในการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตร
- 2.2 ทำให้ผู้สอนทราบว่าการสอนโดยรวมเป็นอย่างไร
- 2.3 ใช้ปรับปรุงในด้านการบริหารงานของโรงเรียน
- 2.4 เป็นข้อมูลที่อาจนำไปใช้ในการวิจัย
- 2.5 เป็นข้อมูลในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โรงเรียน
- 2.6 ใช้เป็นข้อมูลประเมินผลทางการศึกษาโดยส่วนรวม
- 2.7 ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงสภาพการเรียนการสอนโดยทั่ว ๆ ไป
- 2.8 ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาตัดสินใจคัดเลือกบุคลากร
- 2.9 ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

3. ประโยชน์ในด้านการแนะแนว

- 3.1 ใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียน
- 3.2 ทำให้รู้สาเหตุของปัญหา
- 3.3 เป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อติดต่อหรือสัมพันธ์กับผู้ปกครอง
- 3.4 ใช้วิเคราะห์ความ เด่น – ด้อย ของผู้เรียนแต่ละคน

ได้รับการซ่อมเสริม

3.5 ช่วยแนะนำให้ผู้เรียนใช้ความสามารถของตนเองอย่างถูกต้อง

3.6 แนะนำแนวทางในด้านการศึกษาต่อ หรือการประกอบอาชีพ

4. ประโยชน์ในด้านผู้ปกครอง

4.1 ผู้ปกครองทราบสภาพของเด็กได้อย่างถูกต้อง

4.2 ผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กได้อย่างถูกต้อง

4.3 ช่วยให้ผู้ปกครองแก้ไข ปรับปรุงสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของเด็กให้

ดีขึ้น

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 453) ได้สรุปไว้ว่า คุณค่าของการวัดเพื่อประเมินผล ด้านคุณธรรม และด้านเจตคติ มีหลายอย่างแต่ที่สำคัญพอจะสรุปได้ดังนี้

1. ทำให้ทราบถึงความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อโครงการพลศึกษา กิจกรรมพลศึกษา การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา วิธีการเรียนการสอน สถานที่ และอุปกรณ์พลศึกษา และอื่น ๆ ที่มีขึ้นในโรงเรียน จะช่วยให้ครู และโรงเรียนสามารถจัดโครงการพลศึกษาของโรงเรียน และอื่น ๆ ให้ตรงตามความเหมาะสม และความต้องการของนักเรียนได้

2. ทำให้มีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างครู นักเรียน และโรงเรียนจากการที่ได้ร่วมมือกัน อันเนื่องมาจากการได้ร่วมมือกันศึกษา และวิเคราะห์จุดอ่อน จุดดีของโครงการพลศึกษา และที่เกี่ยวข้องแล้วช่วยกันวางแผนร่วมกัน

3. การวัดเพื่อประเมินผลเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนได้พยายามปฏิบัติตนให้บรรลุผลทางด้านคุณธรรม และด้านเจตคติให้ดีขึ้น

4. ข้อมูลที่ได้มาจากการวัดเพื่อประเมินผลนี้ สามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลในการแนะแนวได้ด้วย แต่ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับด้านนี้เป็นข้อมูลที่ค่อนข้างละเอียดอ่อน ครูควรจะต้องมีการใช้อย่างระมัดระวังด้วย

5. ทำให้นักเรียนได้ทราบสภาพที่เป็นจริงของตนเอง และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงพฤติกรรมของตนเองได้

6. ข้อมูลที่ได้มาสามารถนำมาใช้ในการเลือกนักเรียนเพื่อทำหน้าที่สำคัญ ๆ ของโรงเรียนได้ เช่น การเลือกหัวหน้านักเรียน เป็นต้น

ขอบข่ายของการวัดและประเมินผลทางพลศึกษา

ฟอง เกิดแก้ว (2526: 224) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผลทางพลศึกษาในโรงเรียน ควรจะวัดด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. ด้านความสามารถทางกลไกทั่ว ๆ ไป (General Motor Ability)
3. ทักษะทางด้านกีฬา (Sport Skill)
4. ด้านความรู้ (Knowledge)
5. ด้านทัศนคติ (Attitude)

6. ด้านสุขปฏิบัติ (Hygienic)

ไพฑูรย์ จัยสิน (2530: 140) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผลทางพลศึกษาสามารถจะวัดได้หลายด้าน แต่สำหรับการวัดผลการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น ควรจะวัดด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ด้านสมรรถภาพทางด้านร่างกาย (Physical Fitness)
2. ด้านทักษะ (Skill)
3. ด้านความรู้ (Knowledge)
4. ด้านความเป็นพลเมืองดี (Citizenship)
5. ด้านสุขนิสัย และสุขปฏิบัติ (Hygienic)
6. ด้านเวลามาเรียน (Attendance)

การทดสอบทางด้านสมรรถภาพทางกาย และทางด้านทักษะนั้น มีข้อทดสอบอยู่หลายอย่างที่มีผู้สร้างขึ้นวัดทางด้านนี้โดยเฉพาะ การทดสอบกระทำโดยให้นักเรียนปฏิบัติจริง ๆ ครุบันที่กลงในบันทึก แล้วนำผลมาวิเคราะห์อีกทีหนึ่ง

การทดสอบด้านความรู้ ใช้ข้อทดสอบที่เป็นข้อเขียน เป็นแบบปรนัยหรืออัตนัยก็ได้ และอาจใช้วิธีการสัมภาษณ์หรือสอบปากเปล่าก็ได้

การทดสอบด้านความเป็นพลเมืองดี ใช้สังเกตพฤติกรรมนักเรียนแต่ละคนทั้งในชั่วโมงพลศึกษา และเวลาอื่น ๆ ด้วย

การทดสอบด้านสุขนิสัย และสุขปฏิบัติ ใช้วิธีสอบข้อเขียน สัมภาษณ์ และการสังเกตพฤติกรรม ตลอดจนการแต่งกายของนักเรียนในชั่วโมงพลศึกษา

ด้านเวลามาเรียน ดูจากสมุดเรียกชื่อ ว่านักเรียนมาครบหรือขาดกี่ครั้ง มาสายกี่ครั้ง การให้คะแนนเป็นไปตามระเบียบที่วางไว้

จันทร์พิมพ์ พละพงศ์ (2531: 208) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินผลนักเรียนควรประเมิน 4 ด้าน คือ

1. วัดสมรรถภาพทางกาย มีแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความสามารถทางด้านกลไก (Motor Ability) วัดสภาพทางร่างกาย (Physical Condition) และสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. วัดทักษะกีฬาต่าง ๆ ใช้แบบทดสอบทักษะสำหรับวัดความสามารถในด้านทักษะ บางโรงเรียนอาจจะสร้างแบบทดสอบทักษะขึ้นใช้เอง เพื่อให้เหมาะสมกับอุปกรณ์ สถานที่ และตารางสอนของโรงเรียน
3. วัดความรู้ ใช้แบบทดสอบวัดทางด้านกฎ กติกา เทคนิค ยุทธวิธีในการเล่น โดยออกแบบบรรยายหรือแบบปรนัย
4. วัดทัศนคติ ซึ่งเกี่ยวกับความคิดเห็น

สมคิด ชิตประสงค์ (2535: 164) ได้สรุปไว้ว่า ในการวัดผลทางพลศึกษา ครูควรจะได้วัดผลด้านต่อไปนี้

1. สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)
2. ทักษะต่าง ๆ ที่ได้เรียนไป (Skills)
3. ความรอบรู้ และความเข้าใจ (Knowledges and Understanding)
4. คุณลักษณะ (Characters)
5. สุขนิสัย (Health Habits)
6. ทศนคติ (Attitude)

สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถของร่างกายที่จะทำงานหนักได้นาน และอย่างมีประสิทธิภาพ

ทักษะต่าง ๆ หมายถึง ทักษะที่ครูได้สอนไปแล้ว ซึ่งอาจเป็นทักษะเบื้องต้นหรือทักษะพิเศษที่จะสามารถทำให้เด็กเล่นกีฬาที่สอนไปได้เป็นอย่างดี

ความรู้ และความเข้าใจ หมายถึง ความรอบรู้ และเข้าใจเรื่องราวของกีฬาที่เรียนไปอย่างตลอด ไม่ว่าจะเป็นกติกาหรือวิธีการเล่น ซึ่งสามารถถ่ายทอดออกมาหรือเขียนให้เข้าใจได้

คุณลักษณะ ในที่นี้หมายถึงคุณลักษณะของการเป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา เช่น รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย นอกจากนั้นยังจะหมายถึงคุณลักษณะในการเป็นผู้นำ และผู้ตามในระบบบสังคมประชาธิปไตยอีกด้วย

สุขนิสัย หมายถึง ความเป็นผู้มีนิสัยที่ดี รักความสะอาด เช่น เครื่องแต่งกาย รองเท้า ถุงเท้า เครื่องมือเครื่องใช้สะอาด หลังการเล่นกีฬาแล้วมีการอาบน้ำชำระเหงื่อไคล ฯลฯ

ทัศนคติ หมายถึง ความเป็นผู้มีทัศนคติชอบในการพลศึกษาอย่างแท้จริง ซึ่งสามารถจะแสดงออกให้เห็นได้โดยการปฏิบัติ เช่น ความตั้งใจ ความร่วมมือ ฯลฯ หรือโดยการพูด เช่น การให้ข้อคิดเห็นต่าง ๆ

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 335 - 338) ได้สรุปไว้ว่า วิธีการ และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนมี 4 วิธี โดยจำแนกออกตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมแต่ละด้านดังนี้

1. การวัดพัฒนาการทางกลไก และสมรรถภาพทางกายของนักเรียน (Organic Development and Physical Fitness) สามารถแบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ
 - 1.1 การตรวจสอบทางการแพทย์ (Medical Examination) ให้นักเรียนได้รับการตรวจจากแพทย์โดยตรงอย่างน้อยปีละครั้ง เป็นการตรวจสุขภาพทั่ว ๆ ไป

1.2 การทดสอบสมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness Test) เริ่มทำในตอนต้นปี และตอนปลายปีเป็นอย่างน้อย ผลจากการทดสอบจะช่วยตัดสินระดับสมรรถภาพทางกายของนักเรียน เป็นพื้นฐานให้ครูนำไปใช้ในการเลือกจุดมุ่งหมายของการสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละกลุ่ม และเป็นสิ่งชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าของนักเรียน แบบทดสอบที่นำมาใช้ควรเป็นแบบทดสอบมาตรฐาน

2. การวัดทักษะ เนื่องจากการสอนพลศึกษาในชั้นเป็นเรื่องของการสอน วิธีปฏิบัติทักษะ ฉะนั้นจึงต้องมีการทดสอบทักษะในกีฬาแต่ละประเภท โดยแยกการทดสอบออกไปตามกลุ่มอายุหรือระดับชั้น แล้วแต่ความเหมาะสม การวัดทักษะสามารถทำได้ดังนี้

2.1 การทดสอบทักษะทั่ว ๆ ไป (General Skill Test) เป็นการทดสอบสมรรถภาพทางกายที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่าง ๆ โดยเฉพาะ โดยจะทำการวัดความสามารถในการเรียน (Moter Educability) ศักยภาพทางกลไก (Moter Capacity) ศักยภาพของร่างกาย (Physical Capacity) และประสิทธิภาพทางกลไก (Moter Efficiency) เป็นต้น ส่วนการจะใช้แบบทดสอบใดนั้น ก็ต้องเลือกให้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการทดสอบ แบบทดสอบที่นิยมใช้ เช่น แบบทดสอบความแข็งแรงของรอกเจอร์ส (Rogers' Strength Test) แบบทดสอบความสามารถทางกลไกทั่ว ๆ ไปของแมกคลอย (McCloy's General Moter Ability and Capacity Test) แบบทดสอบความแข็งแรงของกล้ามเนื้อของแลร์สัน (Larson Muscular Strength Test) เป็นต้น

2.2 การทดสอบทักษะกีฬาโดยตรง (Sport Skill Test) เป็นการทดสอบทักษะกีฬาในแต่ละประเภทที่นักเรียนได้เรียนรู้ในหลักสูตรทั้งวิชาบังคับ และวิชาเลือก เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ฯลฯ การเลือกใช้แบบทดสอบทักษะต่าง ๆ จะคำนึงระดับอายุของนักเรียน เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ใช้ และคำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการใช้แบบทดสอบนั้น ๆ ทักษะที่ทำการทดสอบควรเป็นทักษะพื้นฐาน และเป็นทักษะเฉพาะที่จำเป็นของกีฬาเหล่านั้น เป็นการวัดทักษะที่นักเรียนนำไปใช้ในสภาพการเล่นจริง ๆ นอกจากนั้นแบบทดสอบควรมีข้อแนะนำถึงวิธีการให้คะแนน มีเกณฑ์มาตรฐานไว้เปรียบเทียบ ไม่ใช้เวลามาก มีความเชื่อมั่น และมีความแม่นยำสูงด้วย แบบทดสอบดังกล่าวได้มีผู้ทำไว้เป็นมาตรฐานแล้วในกีฬาบางประเภท (โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา) เช่น ยิงธนู แบดมินตัน บาสเกตบอล เบสบอล ฮ็อกกี้น้ำแข็ง ฟุตบอล ซอฟท์บอล วอลเลย์บอล เทนนิส กรีฑา ลู่ และลาน วอลเลย์บอล และยิมนาสติก เป็นต้น (สำหรับในประเทศไทยก็ได้มีการนำเอาแบบทดสอบมาตรฐานในกีฬาบางอย่างของต่างประเทศมาใช้ และกีฬาบางอย่างก็สร้างขึ้นมาใช้เอง หรือบางทีก็ดัดแปลงให้เหมาะสมก่อนใช้)

2.3 การทดสอบด้วยแบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง (Teacher – Made Test) ถ้าไม่ใช่แบบทดสอบมาตรฐานที่มีผู้ทำเอาไว้หรือก็หาบางประเภทยังไม่มีผู้ใดทำขึ้นมาหรือไม่เหมาะสม ครูผู้สอนก็อาจสร้างแบบทดสอบทักษะขึ้นมาใช้เองได้ ทั้งนี้ เพื่อความเหมาะสม แม่นยำ บกพร่องน้อยที่สุด และสอดคล้องกับสภาพการณ์ในการสอนจริง แบบทดสอบชนิดนี้อาจต้องใช้เวลา และมีกระบวนการมากกว่าแบบทดสอบที่มีผู้ทำไว้แล้ว ข้อเสนอแนะสำหรับการสร้างแบบทดสอบใช้เองดังนี้

2.3.1 ต้องทำการวิเคราะห์ และเลือกทักษะที่จะนำมาวัดให้เหมาะสม

2.3.2 มีคำอธิบายวิธีการใช้แบบทดสอบทักษะอย่างชัดเจน

2.3.3 ควรแบ่งกลุ่มนักเรียนที่จะทำการวัดให้เหมาะสม

2.3.4 มีการตรวจสอบความแม่นยำหรือความแม่นยำตรงของการให้คะแนน และพิจารณาความสัมพันธ์ของคะแนนแต่ละกลุ่ม

2.3.5 ผลการวัดหรือทดสอบควรมีการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

2.3.6 แปลงคะแนนดิบไปเป็นระบบคะแนนตามหลักสถิติเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

2.4 การทดสอบด้วยเทคนิคการวัดผลแบบอื่น (Other Testing Techniques) การวัดทักษะของนักเรียนนอกจากจะกระทำได้ด้วยการให้นักเรียนปฏิบัติแล้ว ทักษะบางอย่างที่ยากต่อการวัดให้ตรงตามจุดมุ่งหมายก็อาจใช้วิธีการอื่น ๆ ได้ เช่น การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่า (Rating Scale) การทำแผนภูมิแสดงความก้าวหน้าทางทักษะของนักเรียน เป็นต้น

การให้คะแนนโดยใช้ตารางประมาณค่าทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เช่น การวัดความถูกต้องของท่าทางในการตีลูกขนไก่ การวัดความถูกต้องของท่าทางการยิงประตู บาสเกตบอลแบบต่าง ๆ การว่ายน้ำท่าต่าง ๆ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องการใช้วัด การเคลื่อนไหวที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ด้วย เช่น การใช้สติปัญญาในการแก้ปัญหา การเล่นเกม เป็นต้น โดยอาจตั้งเกณฑ์ด้วยการใช้พื้นที่ การใช้ร่างกาย การใช้ชนิดของการเคลื่อนไหว และความยากง่ายของการเคลื่อนไหวประกอบไปด้วย ส่วนมากการวัดผลแบบนี้ จะใช้วัดนักเรียนเป็นรายบุคคล

การทำแผนภูมิแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของนักเรียนในลักษณะ การเก็บรวบรวมข้อมูลไว้ ทำให้การวัดผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ไม่ใช่การให้คะแนน

3. การวัดความรู้ และเจตคติ เป็นกระบวนการทดสอบที่ต่างจากการวัดสมรรถภาพทางกาย และการวัดทักษะ เพราะมีเรื่องของสติปัญญาเข้ามาเกี่ยวข้องมากกว่า การเคลื่อนไหวหรือทักษะกลไก

3.1 เทคนิคการวัดความรู้ ก็พบบางชนิดมีแบบทดสอบมาตรฐานสำหรับวัดความรู้โดยเฉพาะอยู่แล้ว แต่ที่ดีที่สุดควรสร้างขึ้นเองเพื่อความเหมาะสม และแม่นยำ โดยอาจใช้วิธีการสอบปากเปล่า การเขียนเรียงความ การเขียนแผนภูมิต่าง ๆ ฯลฯ โดยเลือกใช้วิธีที่เหมาะสมกับอุปกรณ์ และอายุของนักเรียนด้วย หลักการสร้างแบบทดสอบความรู้ในกีฬาต่าง ๆ มีดังนี้

3.1.1 ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด และเน้นจุดสำคัญของกีฬานั้น ๆ

3.1.2 มีความยาวเหมาะสมกับเวลา

3.1.3 การใช้ถ้อยคำในข้อสอบควรให้สมกับระดับอายุของนักเรียน

3.1.4 มีการแนะนำการใช้ข้อสอบที่ง่าย และชัดเจน

มีเทคนิคอีกหลายแบบที่นำมาใช้ในการวัดความรู้ของนักเรียนได้ เช่น การเช็คถูก – ผิด การจับคู่ การเลือกคำตอบ การเขียนตอบสั้น ๆ เป็นต้น

3.2 เทคนิคการวัดเจตคติ การวัดเจตคติต้องใช้เทคนิคแตกต่างจากการวัดความรู้ เทคนิคการวัดเจตคติ ความรู้สึก ความซาบซึ้งต่าง ๆ ควรใช้วิธีการดังนี้ เช่น ตอบคำถามสั้น ๆ การให้แสดงถึงอุดมคติ การสำรวจโดยครู เป็นต้น การวัดเจตคติเป็นการใช้เทคนิคเพื่อค้นหาว่านักเรียนมีความชอบอะไรมากกว่าอะไรในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรหรือ ค้นหาว่านักเรียนมีเจตคติต่อการจัดชั้นเรียนอย่างไร ผลที่ได้จากการวัดเจตคติจะไม่สรุปเอาตามความคิดเห็นของนักเรียนเพียงคนเดียวหรือนักเรียนจำนวนน้อย แต่จะสรุปจากความคิดเห็นของนักเรียนทั้งหมดหรือโดยส่วนรวมของชั้น แบบทดสอบเจตคติจึงควรสร้างขึ้นเองโดยครูผู้สอน การบริหารการทดสอบเจตคติควรมีคำชี้แจงในการทำข้อสอบที่ชัดเจน ง่ายต่อการทำความเข้าใจ และสั้น ๆ ไม่ใช่เวลามาก

4. การวัดพัฒนาการด้านสังคม เป็นจุดมุ่งหมายของการสอนวิชาพลศึกษา ข้อหนึ่งที่ต้องมีการวัดและประเมินผลนักเรียน แต่มักจะถูกละเลยจากครูผู้สอน การวัดพัฒนาการด้านสังคมมีขอบข่ายเกี่ยวกับการปรับตัว เจตคติ และความสนใจต่อสังคมของนักเรียน รวมทั้งประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคม และสถานภาพในสังคมด้วย

4.1 การวัดการปรับตัวเข้ากับสังคม อาจทำได้โดยใช้แบบทดสอบ

การปรับตัวของเบลล์ (Bell Adjustment Inventory) ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ผู้ที่ควรใช้แบบทดสอบนี้คือฝ่ายแนะแนว (นักจิตวิทยา และครูแนะแนว) ของโรงเรียน โดยมีครูพลศึกษาให้ความร่วมมือด้วย การทดสอบจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับปัญหาในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ความวิตกกังวลเกี่ยวกับบ้าน และครอบครัว สุขภาพ การคบเพื่อน และอื่น ๆ แบบทดสอบการปรับตัวนี้ สามารถนำไปใช้ในวิชาอื่น ๆ ได้ด้วย

4.2 การวัดเจตคติ และความสนใจต่อสังคม เป็นการให้ความร่วมมือกันระหว่างฝ่ายแนะแนวกับครูพลศึกษา เทคนิคการวัดเจตคติทำได้หลายวิธี เช่น

4.2.1 การวัดและประเมินผลด้วยครูผู้สอน โดยใช้วิธีการสังเกต และจดบันทึกเอาไว้

4.2.2 การเขียนตอบเป็นรายบุคคล

4.2.3 การใช้ตารางประมาณค่า

4.3 การวัดประสิทธิภาพในการเข้าไปอยู่ในสังคม ใช้ตารางประมาณค่าที่จัดทำขึ้นโดยหัวหน้าหมวดพลศึกษาหรือครูพลศึกษาในโรงเรียน เป็นแบบทดสอบที่วัดความถี่ของพฤติกรรมนักเรียนด้วยการสังเกต

4.4 การวัดสถานภาพในสังคม เป็นการวัดมนุษยสัมพันธ์ในสังคม ตามปกติสภาพการณ์ในสังคมจริง ๆ นั้น จะถูกนำมาใช้ในห้องเรียนวิชาพลศึกษาอยู่แล้ว โดยถือเป็นห้องปฏิบัติการทางพฤติกรรม (Behavioral Laboratory) การวัดสถานภาพในสังคมสามารถทำได้ในชั้นเรียน ในทีมการแข่งขันหรือในกลุ่มการฝึก ผลของการทดสอบจะแสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นผู้นำ และผู้ตามในกลุ่ม และความพยายามเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่ม เช่น การตั้งคำถามสมาชิกในกลุ่มให้เปรียบเทียบระหว่างบุคคลสองคนใครควรจะได้รับเลือกให้เป็นเพื่อนมากกว่ากัน เป็นต้น

การจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วัตถุประสงค์

1. วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อสร้างนายทหารอันแข็งแกร่งทั้งร่างกาย และจิตใจให้กองทัพบกในอนาคต โดยส่งเสริมให้นักเรียนนายร้อยเป็นผู้มีพลานามัยอันสมบูรณ์ด้วยการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามหลักการพลศึกษา สร้างสมบ่มนิสัยให้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และสามารถเป็นผู้นำทหารในด้านการกีฬา

2. วัตถุประสงค์เฉพาะ

ก. สร้างลักษณะภาพในทางทหาร

1. ก่อให้เกิดสมรรถภาพทางร่างกาย
2. ก่อให้เกิดความชำนาญในสมรรถภาพของร่างกาย
3. ก่อให้เกิดสุขภาพ และสมรรถภาพทางสมอง
4. ก่อให้เกิดลักษณะอื่น ๆ ที่จำเป็น เช่น กล้าหาญ มีเลือดนักสู้

ข. สร้างลักษณะการฝึกร่างกายของทหาร

1. การศึกษาและฝึกกีฬากว้างขวาง
2. มีลักษณะท่าทางของทหาร การใช้เสียง การออกคำสั่ง

3. มีความสามารถที่จะทำการสอนพลศึกษา
4. มีความเข้าใจในหลักการของพลศึกษา และกีฬาเป็นอย่างดี
5. มีความสามารถที่จะกำหนด และอำนวยการฝึกพลศึกษาให้เหมาะสมกับ

ทหาร

ค. มีความซาบซึ้งถึงคุณค่าของการกีฬา

1. มีความชำนาญในกีฬาบางอย่าง
2. เพาะนิสัยให้นิยมชมชอบในการกีฬา หรือเล่นกีฬาเป็นประจำ

โครงสร้างหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ประจำปีการศึกษา 2553

ชั้นปีที่

1

- วាយน้ำ
- กรีฑา
- ยิมนาสติก
- มวยสากล

ชั้นปีที่

2

- ยูโด
- มวยไทย
- กอล์ฟ
- ลีลาศ

ชั้นปีที่

3

- ฟุตบอล
- รักบี้ฟุตบอล
- บาสเกตบอล
- วอลเลย์บอล

ชั้นปีที่

4

- เทนนิส
- แบดมินตัน
- กอล์ฟ

- ลีลาศ 2

เกณฑ์การวัดผลวิชาพลศึกษาโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

วิชาพลศึกษามีหน่วยการวิชาละ 0.5 หน่วย มีการวัดผล และประเมินผลดังนี้
คะแนนเต็ม 100 คะแนน แบ่งออกเป็น

1. สอบทฤษฎี 20 คะแนน
2. สอบปฏิบัติ 80 คะแนน

ระดับผลการเรียนวิชาพลศึกษา

- A หมายถึง ดีเยี่ยม มีค่าเท่ากับ 4 ได้ 90 คะแนนขึ้นไป
- B+ หมายถึง ดีมาก มีค่าเท่ากับ 3.5 ได้ 85 - 89 คะแนน
- B หมายถึง ดี มีค่าเท่ากับ 3 ได้ 80 - 84 คะแนน
- C+ หมายถึง ดีพอใช้ มีค่าเท่ากับ 2.5 ได้ 75 - 79 คะแนน
- C หมายถึง พอใช้ มีค่าเท่ากับ 2 ได้ 70 - 74 คะแนน
- D+ หมายถึง อ่อน มีค่าเท่ากับ 1.5 ได้ 65 - 69 คะแนน
- D หมายถึง อ่อนมาก มีค่าเท่ากับ 1 ได้ 60 - 64 คะแนน
- F หมายถึง ไม่ผ่านเกณฑ์ มีค่าเท่ากับ 0 ได้ 0 - 59 คะแนน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

บีเวอร์ (Beaver. 2000: 105) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจโครงการพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ทแคโรไลนา ทั้งหมด 58 แห่ง ได้ใช้แบบสอบถามมี 33 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้ ลักษณะของสถาบัน คณะพลศึกษา หลักสูตรพลศึกษา (การบริหาร / เรียนแบบปฏิบัติ) กระบวนการวัด และประเมินผล การบริหาร และโครงการจัดกิจกรรมพลศึกษา การเชื่อมโยง เช่น การโยกย้ายสับเปลี่ยนระหว่างวิทยาลัย โครงการพลศึกษาที่เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และการอำนวยความสะดวกต่าง ๆ แบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมามีจำนวนทั้งสิ้น 33 ฉบับ ผลการวิจัยพบว่า

1. มีการจ้างเจ้าหน้าที่ชายมากกว่าเจ้าหน้าที่หญิง
2. การมีประสบการณ์ทางด้านการสอนมาก่อน ไม่จำเป็นสำหรับระบบการสอนพลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนนอร์ทแคโรไลนา
3. รายวิชาที่สอน และปฏิบัติ จะมีสัปดาห์ละ 2 คาบๆ ละ 50 – 60 นาที
4. มีความสนใจมากในกิจกรรมการบริหารร่างกาย การควบคุมน้ำหนัก และกิจกรรมนันทนาการ
5. เกรดของรายวิชาที่เป็นกิจกรรม และบริการ จะนำมาคิดรวมเป็นเกรดเฉลี่ย ทุกตัวที่มีผลต่อการจบหลักสูตร
6. นักศึกษาเอกพลศึกษาสามารถย้ายจากวิทยาลัยชุมชนไปเรียนที่สถาบันอุดมศึกษาแบบ 4 ปี ในนอร์ทแคโรไลนาได้
7. วิชาที่เปิดสอนน้อยที่สุด ได้แก่ วิชาการช่วยเหลือ และความปลอดภัยเบื้องต้น วิชาอนามัยส่วนบุคคล วิชากายวิภาคศาสตร์ และสรีรวิทยา
8. ผู้เรียนมีความสะดวกสบายเพียงพอต่อความต้องการ

ปิง (Ping. 2001: 34) ได้ทำการเปรียบเทียบความสำเร็จ และความสามารถของการเรียนวิชาพลศึกษาของนักเรียนชาวอเมริกัน และชาวจีน เป็นการศึกษายเปรียบเทียบความสำเร็จและความสามารถของนักเรียนชาวอเมริกัน จำนวน 308 คน และนักเรียนชาวจีน จำนวน 371 คน ในระดับชั้นที่ 4, 8 และ 11 พบว่า ระดับการเรียนการสอนมีผลต่อความสำเร็จ และความสามารถของการเรียนวิชาพลศึกษา เพราะโดยส่วนมากจะขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นในตัวเองของนักเรียน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างนักเรียน 2 กลุ่ม พบว่า มีความแตกต่างเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ คือ ด้านวัฒนธรรม ด้านอายุของเด็ก และด้านการจัดการเรียนการสอน

ออมมันด์เซน (Ommunsen. 2001: 156) ได้ทำการเปรียบเทียบสมรรถภาพของผู้เล่นเกี่ยวกับความสำเร็จที่พบในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนแห่งหนึ่งในประเทศนอร์เวย์ สุ่มตัวอย่างโดยเน้นนักเรียนในระดับชั้นที่ 9 ทั้งหมด 343 คน แบ่งเป็นชาย 166 คน เป็นหญิง 117 คน พบว่า ในธรรมชาติโดยทั่วไปแล้วนักเรียนชายมักจะมีสมรรถภาพของร่างกายมากกว่านักเรียนหญิงที่อยู่ในช่วงอายุเดียวกัน จึงเป็นการยืนยันกฎธรรมชาตินักเรียนชายมีความแข็งแรงมากกว่านักเรียนหญิงอย่างชัดเจน ดังนั้น จึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาไปในทิศทางเดียวกัน

ค็อกโคเนน และจูฮา (Kokkonen; & Juha. 2003: 148) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักเรียนโดยใช้ภาระงาน ความเป็นผู้นำของครู ซึ่งเป็นผลจากการปรับการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียน ความมุ่งหมายในการวิจัย เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงการรับรู้ของนักเรียนในหนึ่งปีการศึกษา โดยใช้ภาระงานการเรียนวิชาพลศึกษา รูปแบบการเป็นผู้นำ และพฤติกรรมที่สามารถบอกผลเองได้ โดยทำการทดลองทุกสัปดาห์ กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนจำนวน 155 คน และครูจำนวน 3 คน ผู้เข้าร่วมในการวิจัยเป็นอาสาสมัคร ซึ่งตอบแบบสอบถามเป็นภาษาฟินแลนด์ การกระตุ้นการรับรู้ของเด็กในกีฬา ระดับพฤติกรรมทางประชาธิปไตย ระดับความตั้งใจที่จะช่วยเหลือ ระดับความมีน้ำใจของการช่วยเหลือ และระดับความเป็นผู้นำทางด้านกีฬา

จากข้อมูลที่ได้รับทำให้ทราบว่า กลุ่มทดลองเกี่ยวกับการกระตุ้นด้วยภาระงานในวิชาพลศึกษาลดลง ความพยายาม และการปรับปรุงก็ลดลง โดยผลการวิจัยที่เกิดขึ้นนั้น ควบคู่กับในกลุ่มควบคุม แต่การแก้ไขการสอนของครูทำให้นักเรียนช่วยเหลือกันเพิ่มขึ้น ส่วนรูปแบบการเป็นผู้นำของครู พบว่า ไม่มีความแตกต่างในการรับรู้ของเด็กระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง

เชน (Chen. 2004: 169 - 182) ได้ศึกษาถึงความสำเร็จบรรลุผลอย่างครอบคลุม ความสนใจ การเรียน และการทำกิจกรรมนอกสถานที่ของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การบรรลุผลที่เห็นได้อย่างชัดเจน พร้อมทั้งความสนใจในเบื้องต้นของการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา มักจะพบได้จากการศึกษาของงานวิจัยที่ทำการศึกษาผลการเก็บตัวอย่างจากนักเรียน 104 คน เกี่ยวกับความสนใจในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาภายในโรงเรียนเทียบกับการศึกษาภายนอกสถานที่ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนส่วนมาก คิดว่าสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่มีผลต่อผู้เรียนโดยตรง คือ ถ้าผู้สอนมีทักษะในการเรียนการสอนมากที่สุดจะดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

เมเยอร์ (Meyer. 2005: 36) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อสำรวจครูโรงเรียนประถมศึกษา และรวบรวมข้อมูลตามสภาพของการเรียนวิชาพลศึกษาในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนประถม จำนวน 330 คน แบบสอบถามเป็นเรื่องเกี่ยวกับโปรแกรมพลศึกษาของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ซึ่งแบบสอบถามถูกส่งกลับมาเพียง 63 ชุดเท่านั้น ผลการวิจัยพบว่า

ครูส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามไม่ได้ปฏิบัติตามภาระกิจที่ได้รับมอบหมาย เกี่ยวกับการสอนวิชาพลศึกษาจากรัฐบาล

พาร์ริลลา (Parrilla. 2005: 3645 - A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เจตคติของครูที่เกี่ยวข้องกับการเตรียมการยอมรับ และการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในห้องเรียนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของเขตการศึกษาฟาร์โร ประเทศเปรูโอริโก ดำเนินการในโรงเรียน 9 แห่ง ของเขตการศึกษาฟาร์โร โดยทำการสำรวจเจตคติของครูผู้สอนวิชาพลศึกษาเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมสำหรับการนำเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์มาใช้สอนวิชาพลศึกษา การยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ และการใช้คอมพิวเตอร์ในชั้นเรียนวิชาพลศึกษา การวิจัยนี้มีมูลฐานมาจากข้อควรปฏิบัติที่ 149 ลงวันที่ 15 กรกฎาคม 1999 ซึ่งข้อควรปฏิบัตินี้มีกำหนดว่า การใช้เทคโนโลยีในการสอนถือเป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการบวนการพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนของเขตการศึกษาในเปรูโอริโก แบบสอบถามถูกออกแบบเพื่อพิจารณาหามาตรฐานแห่งความเป็นเลิศของวิชาพลศึกษา ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นการแสดงความสามารถขั้นพื้นฐานของนักเรียนในการเรียนวิชาพลศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

ครูผู้สอนไม่ยอมรับว่าได้รับการเตรียมตัวสำหรับการใช้คอมพิวเตอร์ในการสอนวิชาพลศึกษามาแล้ว แต่ครูผู้สอนมีระดับเจตคติเชิงบวกในการยอมรับคอมพิวเตอร์มาใช้ประกอบกับการสอนวิชาพลศึกษา แต่ก็ยังไม่ได้มีการนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการเรียนการสอน และผลการวิจัยพบว่า การเตรียมตัวในการใช้คอมพิวเตอร์ประกอบการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากกว่าระดับของการยอมรับในการใช้คอมพิวเตอร์ หรือกล่าวได้ว่า ครูผู้สอนได้รับการเตรียมตัวในการใช้คอมพิวเตอร์มากเท่าใด ก็อาจเป็นไปได้ว่า ครูผู้สอนจะยอมรับการใช้คอมพิวเตอร์ และใช้คอมพิวเตอร์ช่วยในการสอนวิชาพลศึกษามากขึ้นเท่านั้น

งานวิจัยในประเทศ

ประสิทธิ์ ผลพุกษา (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 350 คน เป็นนิสิตชาย 110 คน เป็นนิสิตหญิง 240 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา กิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และไค – สแควร์ (Chi - Square) ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง และเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 64.0, 35.1 และ 0.9 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ด้านจุดมุ่งหมาย ด้านวิธีสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 68.6, 64.6, 62.3 และ 69.4 ตามลำดับ ส่วนด้านหลักสูตร และด้านอุปกรณ์ และสถานที่ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 64.9 และ 58.6 ตามลำดับ
2. ความคิดเห็นของนิสิตชายกับนิสิตหญิง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน
3. ความคิดเห็นของนิสิตระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ กับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน
4. ความคิดเห็นของนิสิตชายระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน
5. ความคิดเห็นของนิสิตหญิงระหว่างกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพกับกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษาไม่แตกต่างกัน

ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546 เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ แล้วหาค่าร้อยละ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง จำนวน 330 คน เป็นชาย 150 คน หญิง 180 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 51.46
2. ด้านหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 44.42
3. ด้านวิธีการสอน และกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 48.18
4. ด้านอุปกรณ์ และสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 36.89
5. ด้านครูผู้สอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 49.67
6. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักศึกษาชาย และนักศึกษาหญิง มีความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.17

ภักดี บุญกิจ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2547 โดยทำการศึกษากับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง จำนวน 385 คน เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ 215 คน โรงเรียนขนาดกลาง 114 คน โรงเรียนขนาดเล็ก 56 คน ได้มาโดยการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านครูผู้สอนพลศึกษา ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 48.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูผู้สอนพลศึกษามีคุณธรรมและจริยธรรม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 59.22
2. ด้านหลักสูตร ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.07 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาทุกวิชาควรเรียนรู้งูัดกา อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 51.16
3. ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.59 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สนามอยู่ในสภาพดีพร้อมที่จะเล่นกีฬา อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 44.93

4. ด้านการวัด และประเมินผล ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 46.44 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ในการวัดและ ประเมินผลควรมีเกณฑ์ที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 54.02

อรุณ เอียดฤทธิ์ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียน การสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 โดยทำการศึกษากับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาพลศึกษา จำนวน 327 คน เป็นชาย 203 คน หญิง 124 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาชาย สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 ในด้านวิธีการสอนและการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 46.9, 47.2 และ 46.9 ตามลำดับ ส่วนด้านสภาพแวดล้อม ด้านการจัดอุปกรณ์และ สถานที่ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.8 และ 45.2 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาหญิง สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547 ในด้านสภาพแวดล้อม ด้านวิธีการสอนและ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการจัดอุปกรณ์และสถานที่ ด้านครูผู้สอน และด้านการวัด และประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก คิดเป็นร้อยละ 39.5, 54.6, 45.5, 42.3 และ 52 ตามลำดับ

ประกิต รักษาติเจริญ (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการ อาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย และหญิง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 392 คน เป็นหญิง 184 คน เป็นชาย 208 คน ซึ่งได้มาโดยการกำหนดขนาดของ กลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) ใช้วิธีการสุ่มแบบ แบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่ผู้วิจัย สร้างขึ้น วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และสถิติที (t - test) ผลการวิจัย พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนชายประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 38.6, 31.7, 23.4, 4.44 และ 1.86 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 37.2, 41.06, 41.74 และ 34.59 ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 36.47, 34.5, 20.07, 5.41 และ 1.96 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยคิดเป็นร้อยละ 36.97 และ 39.48 ตามลำดับ ด้านบุคลิก ลักษณะของครูผู้สอน ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 44.18 และ 31.96 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชาย และหญิงประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

กฤษณะ แซ่มเงิน (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ จำนวน 380 คน เป็นชาย 161 คน เป็นหญิง 219 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – stage Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น 0.92 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ นำมาเขียนเป็นความเรียง ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชาย และหญิงที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอนวิชาพลศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผลวิชาพลศึกษา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สำหรับด้านสิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่และอุปกรณ์ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 6 มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

สาคร ศิริจันทร์ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี จำนวน 379 คน เป็นผู้บริหาร 55 คน ครูผู้สอน 60 คน นักเรียน 246 คน โดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น 0.89 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA) ผลการวิจัยพบว่า

1. ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549

1.1 ด้านสถานที่เรียน และสภาพแวดล้อม ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมาก

1.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นสอดคล้องกันในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.3 ด้านบุคลิกลักษณะของครูผู้สอน ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

1.4 ด้านอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก เหมือนกัน

1.5 ด้านการวัด และการประเมินผล ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ยกเว้นนักเรียนแสดงความคิดเห็นด้วยในระดับมาก

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549 โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

2.1 ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน แตกต่างกับนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ผู้บริหาร และครูผู้สอน แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านต่าง ๆ ทั้ง 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

จรรยาศักดิ์ เบญจมาตย์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่ลงทะเบียนเรียนวิชากิจกรรมพลศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 400 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าที่ กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.92 และ 0.44 ตามลำดับ

2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรเพศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมาย ด้านหลักสูตร และด้านวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นด้านอุปกรณ์และสถานที่ ด้านผู้สอน และด้านการวัดและประเมินผล ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550 ตามตัวแปรสถานที่ใช้ศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นิสิตมีความคิดเห็นด้านจุดมุ่งหมายที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา จะเห็นได้ว่างานวิจัยส่วนใหญ่จะเน้นทางการศึกษา การดำเนินการ และการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาภายในโรงเรียน ด้วยเหตุนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบถึงแนวโน้มความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาเป็นอย่างยิ่ง หากผู้สอนได้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้เรียนแล้ว จะทำให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดมุ่งหมายของการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และเพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่จะทำการวิจัยต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 จำนวน 700 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี และมอร์แกน (Krejcie; & Morgan) จำนวน 248 คน ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้

1. แบ่งประชากรในการวิจัยเป็น 4 ชั้นปี ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 200 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 179 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 184 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 137 คน
2. ทำการสุ่มจากประชากรทั้ง 4 กลุ่ม โดยการสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลากตามรายชื่อของนักเรียนในแต่ละชั้นปี ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยแบ่งเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน

ตาราง 1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชั้นปีที่ 1	200	100
ชั้นปีที่ 2	179	100
ชั้นปีที่ 3	184	100
ชั้นปีที่ 4	137	100
รวม	700	400

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามเกี่ยวกับระดับการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 ในด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ ด้านวัสดุและอุปกรณ์ และด้านการวัดและประเมินผล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมีการให้คะแนน และการแปลความหมายไว้ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ค่าคะแนน
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

การแปลความหมายของค่าคะแนน ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่	4.51 – 5.00 หมายถึง ความคิดเห็นด้วยมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่	3.51 – 4.50 หมายถึง ความคิดเห็นด้วยมาก
ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่	2.51 – 3.50 หมายถึง ความคิดเห็นด้วยปานกลาง
ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่	1.51 – 2.50 หมายถึง ความคิดเห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยของคะแนนตั้งแต่	1.00 – 1.50 หมายถึง ความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุด
(พวงรัตน์ ทวีรัตน์.	2543: 107 - 108)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended) เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาค้นคว้าจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็น และการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
2. สอบถาม ปรัชญาผู้เชี่ยวชาญ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา
3. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับร่าง และสร้างข้อคำถาม โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่
 - 3.1 ด้านการเรียนการสอน
 - 3.2 ด้านครูผู้สอน
 - 3.3 ด้านสถานที่
 - 3.4 ด้านวัสดุและอุปกรณ์
 - 3.5 ด้านการวัดและประเมินผล
4. นำแบบสอบถามฉบับร่างไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจแก้ไข
5. แก้ไขตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำ แล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบซ้ำ
6. นำแบบสอบถามที่สร้างไปหาคุณภาพของเครื่องมือ เพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน (ภาคผนวก ก) พิจารณาตรวจสอบ ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity)
7. หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับ นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ตามวิธีของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .92

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกในแต่ละข้อ
2. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามชั้นปี โดยใช้สถิติ F – test แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุป แล้วนำเสนอเป็นรายข้อ
6. กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมาย ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	อัตราส่วน F (F - ratio)
P	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 นำข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 ระหว่างชั้นปี โดยใช้สถิติ F – test แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 4 นำข้อมูลความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุป แล้วนำเสนอเป็นรายข้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 400)

ข้อมูล	รายการ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับชั้น	ชั้นปีที่ 1	100	25.00
	ชั้นปีที่ 2	100	25.00
	ชั้นปีที่ 3	100	25.00
	ชั้นปีที่ 4	100	25.00
	รวม	400	100.00

จากตาราง 2 พบว่า ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00

ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของนักเรียน
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2553
แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอน	4.09	.61	มาก
2. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะที่จะเรียน	4.12	.64	มาก
3. กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.15	.63	มาก
4. กิจกรรมการเรียนมีความสนุกสนาน	4.09	.75	มาก
5. กิจกรรมการเรียนท้าทายความสามารถ	4.13	.73	มาก
6. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	4.08	.73	มาก
7. กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย	4.25	.60	มาก
8. มีการแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างทั่วถึง	4.05	.76	มาก
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง	4.22	.70	มาก
10. มีการสรุปเนื้อหา ก่อนเลิกเรียน	4.16	.62	มาก
11. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การฝึกทักษะนอกเวลา หรือมีการจัดชั่วโมงฝึกทบทวน	3.88	.84	มาก
12. ปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนระหว่างการสอน	4.08	.71	มาก
รวม	4.11	.97	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง และมีการสรุปเนื้อหาก่อนเลิกเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.25, 4.22 และ 4.16 ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. บุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา	4.32	.61	มาก
2. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.40	.61	มาก
3. ตรงต่อเวลา	4.40	.62	มาก
4. มีความยุติธรรม	4.19	.78	มาก
5. ใช้ภาษา และคำพูดที่เหมาะสม	4.21	.71	มาก
6. สุภาพ เรียบร้อย	4.30	.66	มาก
7. มีอารมณ์ขัน	4.25	.64	มาก
8. มีความสามารถในทักษะกีฬาที่สอน	4.38	.58	มาก
9. มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี	4.38	.61	มาก
10. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.29	.69	มาก
รวม	4.31	.65	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ, ตรงต่อเวลา รองลงมา คือ มีความสามารถในทักษะกีฬาที่สอน, มีความสามารถในการสอน เป็นอย่างดี และบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.40, 4.40, 4.38, 4.38 และ 4.32 ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่ (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. สถานที่ที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน	4.24	.62	มาก
2. สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ	4.24	.64	มาก
3. สถานที่มีความสะอาด เรียบร้อย	4.02	.78	มาก
4. สถานที่มีการระบายอากาศได้ดี	4.01	.78	มาก
5. สถานที่มีความปลอดภัย	4.15	.78	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ	4.07	.80	มาก
7. มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอ และเหมาะสม	4.07	.73	มาก
8. มีห้องอาบน้ำเพียงพอ และเหมาะสม	4.01	.76	มาก
9. มีการจัดบริการน้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอ	3.88	.87	มาก
10. สถานที่มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ	4.09	.74	มาก
11. มีการจัดระเบียบในการใช้สถานที่	4.07	.66	มาก
12. มีการประเมินหรือสรุปผลการใช้สถานที่	4.07	.69	มาก
รวม	4.08	.74	มาก

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่ที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน, สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ รองลงมา คือ สถานที่มีความปลอดภัย และสถานที่มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.24, 4.24, 4.15 และ 4.09 ตามลำดับ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ	4.12	.64	มาก
2. วัสดุและอุปกรณ์มีความทันสมัย	3.97	.73	มาก
3. วัสดุและอุปกรณ์มีความทนทาน	3.98	.67	มาก
4. วัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	3.99	.75	มาก
5. วัสดุและอุปกรณ์มีความปลอดภัย	3.93	.76	มาก
6. มีสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยในการเรียนรู้ เช่น CD, DVD	3.60	.91	มาก
7. วัสดุและอุปกรณ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน	3.93	.77	มาก
8. มีการจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์เป็นหมวดหมู่ สะดวกในการตรวจสอบ และนำไปใช้	3.97	.78	มาก
9. วัสดุและอุปกรณ์ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี	3.99	.73	มาก
10. สามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์นอกเวลาเรียนได้สะดวก	3.93	.73	มาก
รวม	3.94	.75	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ รองลงมา คือ วัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ และวัสดุและอุปกรณ์มีความทนทาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.12, 3.99 และ 3.98 ตามลำดับ

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	4.17	.61	มาก
2. ชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.13	.64	มาก
3. อธิบายวิธีทดสอบก่อนการทดสอบ	4.13	.64	มาก
4. มีการทดสอบด้านความรู้	4.16	.68	มาก
5. การทดสอบด้านความรู้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด	4.08	.67	มาก
6. การทดสอบด้านความรู้มีความยาวเหมาะสมกับเวลา	4.04	.78	มาก
7. มีการทดสอบด้านเจตคติ	3.94	.81	มาก
8. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย	4.00	.77	มาก
9. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา	4.15	.74	มาก
10. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกาย	4.07	.71	มาก
11. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเหมาะสมกับนักเรียน	4.06	.75	มาก
12. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมีความสอดคล้องกับ วิชาที่เรียน	4.05	.82	มาก
13. มีการทดสอบด้านทักษะ	4.05	.76	มาก
14. แบบทดสอบทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.09	.71	มาก
15. แบบทดสอบทักษะมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียน	4.09	.71	มาก
16. มีการทดสอบด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.04	.73	มาก
17. เก็บคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในชั้นเรียน	4.06	.70	มาก
18. เปิดโอกาสให้นักเรียนทดสอบแก้ตัว เมื่อทดสอบไม่ผ่าน	4.13	.68	มาก
19. การประเมินผลมีความยุติธรรม	4.09	.81	มาก
20. แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบตามเวลาที่กำหนด	4.12	.64	มาก
รวม	4.08	.72	มาก

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า รองลงมา คือ มีการทดสอบด้านความรู้ และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ย($\bar{X}$) เท่ากับ 4.17, 4.16 และ 4.15 ตามลำดับ

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ปีการศึกษา 2553 (n = 400)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการเรียนการสอน	4.11	.97	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.31	.65	มาก
ด้านสถานที่	4.08	.74	มาก
ด้านวัสดุและอุปกรณ์	3.94	.75	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.08	.72	มาก
รวม	4.10	.71	มาก

จากตาราง 8 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อ
การจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 โดยรวม
มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.10

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แঙ্গจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอน	4.16	.73	มาก
2. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะที่จะเรียน	4.22	.73	มาก
3. กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.15	.68	มาก
4. กิจกรรมการเรียนมีความสนุกสนาน	4.20	.79	มาก
5. กิจกรรมการเรียนท้าทายความสามารถ	4.25	.74	มาก
6. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	4.16	.72	มาก
7. กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย	4.26	.56	มาก
8. มีการแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างทั่วถึง	4.07	.76	มาก
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง	4.17	.77	มาก
10. มีการสรุปเนื้อหาก่อนเลิกเรียน	4.15	.62	มาก
11. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การฝึกทักษะนอกเวลา หรือมีการจัดชั่วโมงฝึกทบทวน	4.00	.80	มาก
12. ปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนระหว่างการสอน	4.12	.74	มาก
รวม	4.16	.72	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1
ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553
ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.16
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย
รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนท้าทายความสามารถ และมีการอธิบาย และสาธิตทักษะที่จะเรียน
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.26, 4.25 และ 4.22 ตามลำดับ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. บุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา	4.30	.65	มาก
2. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.42	.65	มาก
3. ตรงต่อเวลา	4.38	.59	มาก
4. มีความยุติธรรม	4.26	.76	มาก
5. ใช้ภาษา และคำพูดที่เหมาะสม	4.11	.70	มาก
6. สุภาพ เรียบร้อย	4.31	.63	มาก
7. มีอารมณ์ขัน	4.23	.61	มาก
8. มีความสามารถในการทักษะกีฬาที่สอน	4.37	.56	มาก
9. มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี	4.38	.63	มาก
10. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.35	.71	มาก
รวม	4.31	.65	มาก

จากตาราง 10 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ
รองลงมา คือ ตรงต่อเวลา, มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี และมีความสามารถในการทักษะกีฬา
ที่สอน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.42, 4.38, 4.38 และ 4.37 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. สถานที่ที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน	4.27	.73	มาก
2. สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ	4.28	.60	มาก
3. สถานที่มีความสะอาด เรียบร้อย	4.21	.71	มาก
4. สถานที่มีการระบายอากาศได้ดี	4.12	.79	มาก
5. สถานที่มีความปลอดภัย	4.11	.81	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ	4.12	.83	มาก
7. มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอ และเหมาะสม	4.02	.71	มาก
8. มีห้องอาบน้ำเพียงพอ และเหมาะสม	3.99	.71	มาก
9. มีการจัดบริการน้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอ	4.03	.79	มาก
10. สถานที่มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ	4.18	.73	มาก
11. มีการจัดระเบียบในการใช้สถานที่	4.14	.66	มาก
12. มีการประเมินหรือสรุปผลการใช้สถานที่	4.12	.71	มาก
รวม	4.13	.73	มาก

จากตาราง 11 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ รองลงมา คือ สถานที่มี
ความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน และสถานที่มีความสะอาด เรียบร้อย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ
4.28, 4.27 และ 4.21 ตามลำดับ

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ	4.19	.64	มาก
2. วัสดุและอุปกรณ์มีความทันสมัย	3.97	.78	มาก
3. วัสดุและอุปกรณ์มีความทนทาน	4.03	.67	มาก
4. วัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	4.08	.74	มาก
5. วัสดุและอุปกรณ์มีความปลอดภัย	3.86	.72	มาก
6. มีสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยในการเรียนรู้ เช่น CD, DVD	3.62	.93	มาก
7. วัสดุและอุปกรณ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน	3.99	.81	มาก
8. มีการจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์เป็นหมวดหมู่ สะดวกในการตรวจสอบ และนำไปใช้	4.09	.83	มาก
9. วัสดุและอุปกรณ์ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี	4.03	.82	มาก
10. สามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์นอกเวลาเรียนได้สะดวก	3.93	.76	มาก
รวม	3.98	.77	มาก

จากตาราง 12 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.98
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวน
มากเพียงพอ รองลงมา คือ มีการจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์เป็นหมวดหมู่ สะดวกในการตรวจสอบ
และนำไปใช้ และวัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.19, 4.09
และ 4.08 ตามลำดับ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	4.20	.65	มาก
2. ชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.18	.57	มาก
3. อธิบายวิธีทดสอบก่อนการทดสอบ	4.12	.70	มาก
4. มีการทดสอบด้านความรู้	4.28	.68	มาก
5. การทดสอบด้านความรู้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด	4.16	.63	มาก
6. การทดสอบด้านความรู้มีความยาวเหมาะสมกับเวลา	4.13	.76	มาก
7. มีการทดสอบด้านเจตคติ	3.94	.82	มาก
8. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย	4.12	.74	มาก
9. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา	4.25	.74	มาก
10. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกาย	4.11	.72	มาก
11. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเหมาะสมกับนักเรียน	4.15	.85	มาก
12. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมีความสอดคล้องกับ วิชาที่เรียน	4.10	.81	มาก
13. มีการทดสอบด้านทักษะ	4.07	.72	มาก
14. แบบทดสอบทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.24	.71	มาก
15. แบบทดสอบทักษะมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียน	4.20	.82	มาก
16. มีการทดสอบด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.06	.77	มาก
17. เก็บคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในชั้นเรียน	4.07	.79	มาก
18. เปิดโอกาสให้นักเรียนทดสอบแก้ตัว เมื่อทดสอบไม่ผ่าน	4.06	.67	มาก
19. การประเมินผลมีความยุติธรรม	4.11	.77	มาก
20. แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบตามเวลาที่กำหนด	4.12	.68	มาก
รวม	4.13	.73	มาก

จากตาราง 13 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.13
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีการทดสอบด้านความรู้ รองลงมา คือ
นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพศึกษา และแบบทดสอบทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.28, 4.25 และ 4.24 ตามลำดับ

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการเรียนการสอน	4.16	.72	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.31	.65	มาก
ด้านสถานที่	4.13	.73	มาก
ด้านวัสดุและอุปกรณ์	3.98	.77	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.13	.73	มาก
รวม	4.14	.72	มาก

จากตาราง 14 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.14

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แঙ্গจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอน	4.08	.63	มาก
2. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะที่จะเรียน	4.09	.68	มาก
3. กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.17	.65	มาก
4. กิจกรรมการเรียนมีความสนุกสนาน	4.13	.72	มาก
5. กิจกรรมการเรียนท้าทายความสามารถ	4.19	.70	มาก
6. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	4.11	.65	มาก
7. กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย	4.22	.61	มาก
8. มีการแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างทั่วถึง	4.20	.68	มาก
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง	4.27	.70	มาก
10. มีการสรุปเนื้อหาก่อนเลิกเรียน	4.19	.59	มาก
11. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การฝึกทักษะนอกเวลา หรือมีการจัดชั่วโมงฝึกทบทวน	3.97	.82	มาก
12. ปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนระหว่างการสอน	4.18	.67	มาก
รวม	4.15	.67	มาก

จากตาราง 15 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.15
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม
อย่างทั่วถึง รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย และมีการแนะนำ และแก้ไข
ข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างทั่วถึง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.27, 4.22 และ 4.20 ตามลำดับ

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. บุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา	4.30	.64	มาก
2. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.38	.59	มาก
3. ตรงต่อเวลา	4.37	.61	มาก
4. มีความยุติธรรม	4.24	.76	มาก
5. ใช้ภาษา และคำพูดที่เหมาะสม	4.24	.71	มาก
6. สุภาพ เรียบร้อย	4.29	.65	มาก
7. มีอารมณ์ขัน	4.24	.63	มาก
8. มีความสามารถในการทักษะกีฬาที่สอน	4.40	.58	มาก
9. มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี	4.34	.62	มาก
10. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.26	.74	มาก
รวม	4.31	.65	มาก

จากตาราง 16 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ มีความสามารถในการทักษะกีฬาที่สอน รองลงมา คือ
แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ และตรงต่อเวลา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.40, 4.38
และ 4.37 ตามลำดับ

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. สถานที่ที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน	4.29	.60	มาก
2. สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ	4.22	.71	มาก
3. สถานที่มีความสะอาด เรียบร้อย	4.07	.75	มาก
4. สถานที่มีการระบายอากาศได้ดี	4.03	.74	มาก
5. สถานที่มีความปลอดภัย	4.18	.75	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ	4.11	.80	มาก
7. มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอ และเหมาะสม	4.21	.71	มาก
8. มีห้องอาบน้ำเพียงพอ และเหมาะสม	4.08	.73	มาก
9. มีการจัดบริการน้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอ	3.98	.80	มาก
10. สถานที่มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ	4.14	.72	มาก
11. มีการจัดระเบียบในการใช้สถานที่	4.16	.63	มาก
12. มีการประเมินหรือสรุปผลการใช้สถานที่	4.09	.66	มาก
รวม	4.13	.72	มาก

จากตาราง 17 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.13 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่ที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน
รองลงมา คือ สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ และมีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอ และเหมาะสม
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.29, 4.22 และ 4.21 ตามลำดับ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ	4.20	.62	มาก
2. วัสดุและอุปกรณ์มีความทันสมัย	4.03	.75	มาก
3. วัสดุและอุปกรณ์มีความทนทาน	4.05	.70	มาก
4. วัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	4.07	.76	มาก
5. วัสดุและอุปกรณ์มีความปลอดภัย	4.01	.82	มาก
6. มีสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยในการเรียนรู้ เช่น CD, DVD	3.74	.87	มาก
7. วัสดุและอุปกรณ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน	3.99	.81	มาก
8. มีการจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์เป็นหมวดหมู่ สะดวกในการตรวจสอบ และนำไปใช้	4.01	.74	มาก
9. วัสดุและอุปกรณ์ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี	4.04	.71	มาก
10. สามารถเบิกวัสดุ และอุปกรณ์นอกเวลาเรียนได้สะดวก	3.95	.71	มาก
รวม	4.01	.75	มาก

จากตาราง 18 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.01
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวน
มากเพียงพอ รองลงมา คือ วัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ และวัสดุและอุปกรณ์
มีความทนทาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.20, 4.07 และ 4.05 ตามลำดับ

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	4.26	.59	มาก
2. ชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.13	.69	มาก
3. อธิบายวิธีทดสอบก่อนการทดสอบ	4.15	.60	มาก
4. มีการทดสอบด้านความรู้	4.12	.70	มาก
5. การทดสอบด้านความรู้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด	4.13	.67	มาก
6. การทดสอบด้านความรู้มีความยาวเหมาะสมกับเวลา	3.98	.79	มาก
7. มีการทดสอบด้านเจตคติ	3.91	.83	มาก
8. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย	3.97	.83	มาก
9. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา	4.13	.74	มาก
10. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกาย	4.12	.72	มาก
11. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเหมาะสมกับนักเรียน	4.06	.81	มาก
12. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมีความสอดคล้องกับ วิชาที่เรียน	4.02	.84	มาก
13. มีการทดสอบด้านทักษะ	4.01	.78	มาก
14. แบบทดสอบทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.10	.68	มาก
15. แบบทดสอบทักษะมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียน	4.07	.64	มาก
16. มีการทดสอบด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.05	.68	มาก
17. เก็บคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในชั้นเรียน	4.05	.67	มาก
18. เปิดโอกาสให้นักเรียนทดสอบแก้ตัว เมื่อทดสอบไม่ผ่าน	4.08	.66	มาก
19. การประเมินผลมีความยุติธรรม	4.03	.77	มาก
20. แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบตามวันเวลาที่กำหนด	4.11	.68	มาก
รวม	4.07	.72	มาก

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการเรียนการสอน	4.15	.67	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.31	.65	มาก
ด้านสถานที่	4.13	.72	มาก
ด้านวัสดุ และอุปกรณ์	4.01	.75	มาก
ด้านการวัด และประเมินผล	4.07	.72	มาก
รวม	4.13	.70	มาก

จากตาราง 20 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.13

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แจ้างจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอน	4.08	.50	มาก
2. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะที่จะเรียน	4.13	.54	มาก
3. กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.14	.63	มาก
4. กิจกรรมการเรียนมีความสนุกสนาน	4.01	.78	มาก
5. กิจกรรมการเรียนท้าทายความสามารถ	3.97	.75	มาก
6. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	3.97	.65	มาก
7. กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย	4.24	.73	มาก
8. มีการแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างทั่วถึง	3.97	.65	มาก
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง	4.26	.77	มาก
10. มีการสรุปเนื้อหา ก่อนเลิกเรียน	4.16	.67	มาก
11. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การฝึกทักษะนอกเวลา หรือมีการจัดชั่วโมงฝึกทบทวน	3.79	.63	มาก
12. ปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนระหว่างการสอน	4.01	.83	มาก
รวม	4.06	.68	มาก

จากตาราง 21 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.06
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม
อย่างทั่วถึง รองลงมา คือ กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย และมีการสรุปเนื้อหา ก่อนเลิกเรียน
ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.26, 4.24 และ 4.16 ตามลำดับ

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. บุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา	4.37	.56	มาก
2. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.39	.56	มาก
3. ตรงต่อเวลา	4.47	.62	มาก
4. มีความยุติธรรม	4.16	.74	มาก
5. ใช้ภาษา และคำพูดที่เหมาะสม	4.29	.67	มาก
6. สุภาพ เรียบร้อย	4.32	.66	มาก
7. มีอารมณ์ขัน	4.30	.65	มาก
8. มีความสามารถในการทักษะกีฬาที่สอน	4.46	.55	มาก
9. มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี	4.41	.60	มาก
10. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.27	.63	มาก
รวม	4.34	.63	มาก

จากตาราง 22 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.34 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ตรงต่อเวลา รองลงมา คือ มีความสามารถในการทักษะ
กีฬาที่สอน และมีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.47, 4.46 และ 4.41
ตามลำดับ

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. สถานที่ที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน	4.22	.56	มาก
2. สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ	4.23	.61	มาก
3. สถานที่มีความสะอาด เรียบร้อย	3.90	.79	มาก
4. สถานที่มีการระบายอากาศได้ดี	4.00	.82	มาก
5. สถานที่มีความปลอดภัย	4.13	.70	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ	3.98	.80	มาก
7. มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอ และเหมาะสม	4.04	.79	มาก
8. มีห้องอาบน้ำเพียงพอ และเหมาะสม	4.02	.75	มาก
9. มีการจัดบริการน้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอ	3.77	.83	มาก
10. สถานที่มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ	4.03	.71	มาก
11. มีการจัดระเบียบในการใช้สถานที่	4.03	.67	มาก
12. มีการประเมินหรือสรุปผลการใช้สถานที่	4.02	.63	มาก
รวม	4.03	.72	มาก

จากตาราง 23 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.03 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ รองลงมา คือ สถานที่
มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน และสถานที่มีความปลอดภัย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.23,
4.22 และ 4.13 ตามลำดับ

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ	4.03	.65	มาก
2. วัสดุและอุปกรณ์มีความทันสมัย	3.97	.71	มาก
3. วัสดุและอุปกรณ์มีความทนทาน	3.95	.68	มาก
4. วัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	3.98	.72	มาก
5. วัสดุและอุปกรณ์มีความปลอดภัย	4.00	.79	มาก
6. มีสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยในการเรียนรู้ เช่น CD, DVD	3.60	.85	มาก
7. วัสดุและอุปกรณ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน	3.96	.73	มาก
8. มีการจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์เป็นหมวดหมู่ สะดวกในการตรวจสอบ และนำไปใช้	3.90	.73	มาก
9. วัสดุและอุปกรณ์ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี	3.98	.72	มาก
10. สามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์นอกเวลาเรียนได้สะดวก	3.91	.74	มาก
รวม	3.92	.73	มาก

จากตาราง 24 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.92
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวน
มากเพียงพอ รองลงมา คือ วัสดุและอุปกรณ์มีความปลอดภัย และวัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพ
พร้อมใช้งานอยู่เสมอ, วัสดุและอุปกรณ์ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.03,
4.00, 3.98 และ 3.98 ตามลำดับ

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	4.12	.60	มาก
2. ชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.14	.65	มาก
3. อธิบายวิธีทดสอบก่อนการทดสอบ	4.13	.61	มาก
4. มีการทดสอบด้านความรู้	4.11	.63	มาก
5. การทดสอบด้านความรู้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด	4.04	.69	มาก
6. การทดสอบด้านความรู้มีความยาวเหมาะสมกับเวลา	4.03	.73	มาก
7. มีการทดสอบด้านเจตคติ	4.01	.71	มาก
8. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย	3.98	.72	มาก
9. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา	4.16	.73	มาก
10. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกาย	4.06	.67	มาก
11. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเหมาะสมกับนักเรียน	4.07	.64	มาก
12. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมีความสอดคล้องกับ วิชาที่เรียน	4.05	.73	มาก
13. มีการทดสอบด้านทักษะ	4.12	.72	มาก
14. แบบทดสอบทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.06	.67	มาก
15. แบบทดสอบทักษะมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียน	4.03	.70	มาก
16. มีการทดสอบด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.04	.68	มาก
17. เก็บคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในชั้นเรียน	4.13	.61	มาก
18. เปิดโอกาสให้นักเรียนทดสอบแก้ตัว เมื่อทดสอบไม่ผ่าน	4.22	.64	มาก
19. การประเมินผลมีความยุติธรรม	4.14	.75	มาก
20. แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบตามเวลาที่กำหนด	4.16	.56	มาก
รวม	4.09	.67	มาก

จากตาราง 25 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.09
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนทดสอบแก้ตัว
เมื่อทดสอบไม่ผ่าน รองลงมา คือ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่ออิทธิพลศึกษา, แจ้งผลการเรียนให้นักเรียน
ทราบตามวันเวลาที่กำหนด และชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ, การประเมินผลมี
ความยุติธรรม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.22, 4.16, 4.16, 4.14 และ 4.14 ตามลำดับ

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการเรียนการสอน	4.06	.68	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.34	.63	มาก
ด้านสถานที่	4.03	.72	มาก
ด้านวัสดุและอุปกรณ์	3.92	.73	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.09	.67	มาก
รวม	4.09	.68	มาก

จากตาราง 26 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.09

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แঙ্গจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอน	4.02	.55	มาก
2. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะที่จะเรียน	4.04	.60	มาก
3. กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน	4.12	.57	มาก
4. กิจกรรมการเรียนมีความสนุกสนาน	4.03	.71	มาก
5. กิจกรรมการเรียนท้าทายความสามารถ	4.08	.70	มาก
6. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	4.04	.71	มาก
7. กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย	4.25	.57	มาก
8. มีการแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างทั่วถึง	3.95	.80	มาก
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง	4.18	.65	มาก
10. มีการสรุปเนื้อหาก่อนเลิกเรียน	4.12	.67	มาก
11. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การฝึกทักษะนอกเวลา หรือมีการจัดชั่วโมงฝึกทบทวน	3.76	.87	มาก
12. ปฏิบัติคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนระหว่างการสอน	4.02	.76	มาก
รวม	4.05	.68	มาก

จากตาราง 27 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.05
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย
รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง และกิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสม
กับนักเรียน, มีการสรุปเนื้อหาก่อนเลิกเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.25, 4.18, 4.12 และ 4.12
ตามลำดับ

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. บุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา	4.29	.62	มาก
2. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ	4.40	.65	มาก
3. ตรงต่อเวลา	4.37	.64	มาก
4. มีความยุติธรรม	4.08	.86	มาก
5. ใช้ภาษา และคำพูดที่เหมาะสม	4.18	.77	มาก
6. สุภาพ เรียบร้อย	4.26	.71	มาก
7. มีอารมณ์ขัน	4.23	.66	มาก
8. มีความสามารถในการทักษะกีฬาที่สอน	4.29	.64	มาก
9. มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี	4.40	.60	มาก
10. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน	4.27	.66	มาก
รวม	4.28	.68	มาก

จากตาราง 28 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.28 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ,
มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี รองลงมา คือ ตรงต่อเวลา และบุคลิกภาพเหมาะสมกับ
การเป็นครูพลศึกษา, มีความสามารถในการทักษะกีฬาที่สอน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.40, 4.40, 4.37,
4.29 และ 4.29 ตามลำดับ

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. สถานที่ที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน	4.18	.59	มาก
2. สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ	4.24	.62	มาก
3. สถานที่มีความสะอาด เรียบร้อย	3.89	.85	มาก
4. สถานที่มีการระบายอากาศได้ดี	3.90	.77	มาก
5. สถานที่มีความปลอดภัย	4.18	.71	มาก
6. มีห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ	4.07	.79	มาก
7. มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอ และเหมาะสม	4.02	.72	มาก
8. มีห้องอาบน้ำเพียงพอ และเหมาะสม	3.97	.84	มาก
9. มีการจัดบริการน้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอ	3.73	1.02	มาก
10. สถานที่มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ	4.02	.81	มาก
11. มีการจัดระเบียบในการใช้สถานที่	3.98	.68	มาก
12. มีการประเมินหรือสรุปผลการใช้สถานที่	4.05	.74	มาก
รวม	4.02	.76	มาก

จากตาราง 29 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.02 เมื่อพิจารณา
เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ รองลงมา คือ สถานที่มี
ความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน, สถานที่มีความปลอดภัย และมีห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอ
และสะอาดถูกสุขลักษณะ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.24, 4.18, 4.18 และ 4.07 ตามลำดับ

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ	4.05	.62	มาก
2. วัสดุและอุปกรณ์มีความทันสมัย	3.90	.67	มาก
3. วัสดุและอุปกรณ์มีความทนทาน	3.90	.61	มาก
4. วัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ	3.85	.77	มาก
5. วัสดุและอุปกรณ์มีความปลอดภัย	3.82	.71	มาก
6. มีสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยในการเรียนรู้ เช่น CD, DVD	3.42	.97	มาก
7. วัสดุและอุปกรณ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน	3.81	.74	มาก
8. มีการจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์เป็นหมวดหมู่ สะดวกในการตรวจสอบ และนำไปใช้	3.86	.79	มาก
9. วัสดุและอุปกรณ์ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี	3.92	.66	มาก
10. สามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์นอกเวลาเรียนได้สะดวก	3.91	.74	มาก
รวม	3.68	.73	มาก

จากตาราง 30 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.68
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวน
มากเพียงพอ รองลงมา คือ วัสดุและอุปกรณ์ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี และสามารถเบิกวัสดุ
และอุปกรณ์นอกเวลาเรียนได้สะดวก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.05, 3.92 และ 3.91 ตามลำดับ

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. แจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า	4.10	.59	มาก
2. ชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.06	.64	มาก
3. อธิบายวิธีทดสอบก่อนการทดสอบ	4.12	.67	มาก
4. มีการทดสอบด้านความรู้	4.10	.70	มาก
5. การทดสอบด้านความรู้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด	3.97	.68	มาก
6. การทดสอบด้านความรู้มีความยาวเหมาะสมกับเวลา	4.02	.85	มาก
7. มีการทดสอบด้านเจตคติ	3.85	.82	มาก
8. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย	3.90	.79	มาก
9. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา	4.06	.73	มาก
10. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกาย	4.01	.67	มาก
11. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเหมาะสมกับนักเรียน	3.95	.78	มาก
12. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมีความสอดคล้องกับ วิชาที่เรียน	3.94	.81	มาก
13. มีการทดสอบด้านทักษะ	3.97	.74	มาก
14. แบบทดสอบทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน	3.95	.73	มาก
15. แบบทดสอบทักษะมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียน	4.06	.66	มาก
16. มีการทดสอบด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์	3.96	.72	มาก
17. เก็บคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ในชั้นเรียน	4.00	.73	มาก
18. เปิดโอกาสให้นักเรียนทดสอบแก้ตัว เมื่อทดสอบไม่ผ่าน	4.14	.72	มาก
19. การประเมินผลมีความยุติธรรม	4.07	.95	มาก
20. แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบตามเวลาที่กำหนด	4.08	.64	มาก
รวม	4.02	.73	มาก

จากตาราง 31 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
 ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
 2553 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.02
 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนทดสอบแก้ตัว
 เมื่อทดสอบไม่ผ่าน รองลงมา คือ อธิบายวิธีทดสอบก่อนการทดสอบ และแจ้งวิธีการประเมินผล และ
 วันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า, มีการทดสอบด้านความรู้ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.14, 4.12, 4.10
 และ 4.10 ตามลำดับ

ตาราง 32 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 (n = 100)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการเรียนการสอน	4.05	.68	มาก
ด้านครูผู้สอน	4.28	.68	มาก
ด้านสถานที่	4.02	.76	มาก
ด้านวัสดุและอุปกรณ์	3.68	.73	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	4.02	.73	มาก
รวม	4.04	.72	มาก

จากตาราง 32 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา
2553 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.04

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียน
นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามชั้นปี

ตาราง 33 ผลการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็น
ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษาในโรงเรียน
นายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามชั้นปี

ระดับชั้น	$\bar{X}$	S.D.	F	P
ชั้นปีที่ 1	4.14	.72	1.06	.36
ชั้นปีที่ 2	4.13	.70		
ชั้นปีที่ 3	4.09	.68		
ชั้นปีที่ 4	4.04	.72		
รวม	4.10	.71		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อ
การจัดการเรียนรู้อิทธิพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 แต่ละชั้นปี ไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ด้านการเรียนการสอน

1. เนื้อหาในการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี
2. การเรียนการสอนทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพ
3. มีการจัดการแข่งขันกีฬภายใน และแข่งขันกีฬากับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาของนักเรียน ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักการให้อภัย

ด้านครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน และมีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี
2. ครูผู้สอนมีความเป็นกันเองกับนักเรียน และติดตามพัฒนาการในการเรียนของ นักเรียนอยู่เสมอ
3. ครูผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี

ด้านสถานที่

1. สนามกีฬาทุกประเภทมีขนาดตามมาตรฐานสากล ได้รับการดูแลรักษา เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนอยากมาเล่นกีฬา และออกกำลังกาย
2. ในบางครั้งสนามกีฬบางประเภทถูกประยุกต์ใช้ในกิจกรรมอื่น เช่น การสังสรรค์ การจัดนิทรรศการ มีพิธีการต่าง ๆ ทำให้นักเรียนไม่ได้เล่นกีฬาตามความชอบ
3. สนามกีฬาบางประเภทอยู่ห่างไกลต้องใช้เวลาในการเดินทางมาก เช่น สนาม กรีฑา สนามกอล์ฟ สนามฟุตบอล

ด้านวัสดุและอุปกรณ์

1. วัสดุและอุปกรณ์ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถทำการอธิบาย และสาธิตให้นักเรียน เข้าใจได้ดีมากยิ่งขึ้น
2. วัสดุและอุปกรณ์บางประเภทมีราคาแพง จึงต้องใช้อย่างระมัดระวัง

ด้านการวัดและประเมินผล

1. เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลค่อนข้างสูง
2. มีการวัดและประเมินผลตามความรู้ ความสามารถของนักเรียน
3. ควรมีแบบทดสอบทักษะกีฬาสำหรับนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

โดยเฉพาะ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อทราบความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าแต่ละชั้นปี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ได้จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี และมอร์แกน จำนวน 248 คน ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งถามเกี่ยวกับระดับการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 ในด้านการเรียนการสอน ด้านครูผู้สอน ด้านสถานที่ ด้านวัสดุและอุปกรณ์ และด้านการวัดและประเมินผล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็น ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของแบบสอบถามที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจให้คะแนนตามน้ำหนักของตัวเลือกในแต่ละข้อ
2. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามชั้นปี โดยใช้สถิติ F – test แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
5. นำแบบสอบถาม ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุป แล้วนำเสนอเป็นรายข้อ
6. กำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00
2. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย รองลงมา คือ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง และมีการสรุปเนื้อหาก่อนเลิกเรียน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.25, 4.22 และ 4.16 ตามลำดับ

3. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.31 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ, ตรงต่อเวลา รองลงมา คือ มีความสามารถในทักษะกีฬาที่สอน, มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี และบุคลิกภาพ เหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.40, 4.40, 4.38, 4.38 และ 4.32 ตามลำดับ

4. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ สถานที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน, สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ รองลงมา คือ สถานที่มีความปลอดภัย และสถานที่มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.24, 4.24, 4.15 และ 4.09 ตามลำดับ

5. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ รองลงมา คือ วัสดุ และอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ และวัสดุและอุปกรณ์มีความทนทาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.12, 3.99 และ 3.98 ตามลำดับ

6. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ แจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า รองลงมา คือ มีการทดสอบด้านความรู้ และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.17, 4.16 และ 4.15 ตามลำดับ

7. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 4.10

8. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษา ปีการศึกษา 2553 แต่ละชั้นปี ไม่แตกต่างกัน

9. ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ด้านการเรียนการสอน เนื้อหาในการเรียนการสอนมีความน่าสนใจ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี ทำให้เกิดพัฒนาการทางด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ เจตคติ คุณธรรม จริยธรรม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพ มีการจัดการแข่งขันกีฬาภายใน และแข่งขันกีฬากับสถาบันการศึกษาอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะทางด้านกีฬาของนักเรียน ทำให้เกิดความรัก ความสามัคคีในหมู่คณะ รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักการให้อภัย

ด้านครูผู้สอน ครูผู้สอนมีความตั้งใจในการสอน และมีการเตรียมการสอนมาเป็นอย่างดี มีความเป็นกันเองกับนักเรียน ติดตามพัฒนาการในการเรียนของนักเรียนอยู่เสมอ มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี

ด้านสถานที่ สนามกีฬาทุกประเภทมีขนาดตามมาตรฐานสากล ได้รับการดูแลรักษาเป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนอยากมาเล่นกีฬา และออกกำลังกาย แต่ในบางครั้งสนามกีฬาบางประเภท ถูกประยุกต์ใช้ในกิจกรรมอื่นทำให้นักเรียนไม่ได้เล่นกีฬาตามความชอบ และสนามกีฬาบางประเภท อยู่ห่างไกลต้องใช้เวลาในการเดินทางมาก

ด้านวัสดุและอุปกรณ์ วัสดุและอุปกรณ์ช่วยให้ครูผู้สอนสามารถทำการอธิบาย และสาธิตให้นักเรียนเข้าใจได้ดีมากยิ่งขึ้น วัสดุและอุปกรณ์บางประเภทมีราคาแพง จึงต้องใช้อย่างระมัดระวัง

ด้านการวัดและประเมินผล เกณฑ์ในการวัดและประเมินผลค่อนข้างสูง มีการวัดและประเมินผลตามความรู้ ความสามารถของนักเรียน และควรมีแบบทดสอบทักษะกีฬาสำหรับนักเรียน โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าโดยเฉพาะ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา ปีการศึกษา 2553 พบว่า

1. ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา ปีการศึกษา 2553 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งถือเป็นเรื่องที่ดี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้ความสนใจ และเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาที่ช่วยส่งเสริมคุณค่าในการพัฒนาบุคคลทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อีกทั้งได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารเป็นอย่างดีในทุก ๆ ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 ด้านการเรียนการสอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องกิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชาพลศึกษาที่สอนในโรงเรียน นายร้อยพระจุลจอมเกล้าเน้นการปฏิบัติ ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุสูง ดังนั้น เรื่องของความปลอดภัยในการปฏิบัติจึงสำคัญมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 264) ที่ได้สรุปไว้ว่า ลำดับขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาประกอบไปด้วยหลักการที่สำคัญ คือ กระบวนการสร้างความพร้อมทางด้านร่างกาย และจิตใจ คือ กระบวนการของการเตรียมร่างกาย และจิตใจของนักเรียนทุกครั้งก่อนที่จะมีการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา กระบวนการสร้างความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติในสิ่งที่เรียนได้ เป็นกระบวนการที่ครูช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และเห็นถึงความสำคัญในสิ่งที่เรียน เช่น หลักการ วิธีการ คุณค่า และประโยชน์ของกิจกรรมที่จะสอน สามารถปฏิบัติ และลงเล่นได้ด้วยความปลอดภัย

1.2 ด้านครูผู้สอน โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องแต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ และตรงต่อเวลา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูพลศึกษาของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้ามีคุณสมบัติ และการวางตัวที่ดี สามารถสร้างความพึงพอใจ และเป็นที่น่าเชื่อถือของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าได้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุชเชอร์ (Bucher. 1972: 562 - 568) ที่ได้สรุปไว้ว่า ครูพลศึกษาต้องได้รับการฝึกฝนอย่างดีที่จะเป็นครูพลศึกษา ผลของการฝึกเพื่อเป็นครูพลศึกษาจะทำให้ยึดมั่นในหลักการของการเป็นครู มีความกระตือรือร้น มีวัฒนธรรม มีระเบียบวินัย มีความสะอาดปราณีตเรียบร้อย มีสุขภาพดี มีอารมณ์มั่นคง ทำงานร่วมกับคนอื่นได้ดี ปรับตัวได้ดี มีความสามารถในการคิด และตัดสินใจ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ดี สนใจในสวัสดิภาพของนักเรียน สนใจที่จะพัฒนาการทำงาน มีความสุขกับการทำงาน และมีความคิดสร้างสรรค์

1.3 ด้านสถานที่ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสถานที่ที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน และสถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า มีสถานที่ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาที่ได้มาตรฐาน และเพียงพอ ทำให้มีความพร้อมในการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ทวีสิทธิ์ สิทธิกร (2531: 55) ที่ได้สรุปไว้ว่า การพิจารณาเลือกทำเลที่ตั้งของโรงเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ กล่าวกันว่า การเลือกที่ตั้งของโรงเรียนต้องสอดคล้องกับความต้องการทางการศึกษา มีลักษณะทางกายภาพที่สมบูรณ์ สามารถปรับปรุง และพัฒนาที่ดินได้โดยง่าย มีสิ่งแวดล้อมที่ดีสวยงาม และเอื้อต่อการเรียนการสอน จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาทองถิ่น และความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียนได้ง่าย และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2539: 232 - 246) ที่ได้สรุปไว้ว่า ในการเรียนการสอนหรือการใช้หลักสูตรพลศึกษาจะเกิดสัมฤทธิ์ผลตามจุดมุ่งหมายได้มากน้อยเพียงใดนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ประสิทธิภาพของครู การใช้วิธีสอน และปัจจัยอื่น ๆ อีก คือ วัสดุ อุปกรณ์

สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก เนื่องจากการเรียนการสอนพลศึกษาเป็นลักษณะของการเรียนรู้ ด้วยการปฏิบัติประกอบกับการใช้วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก แตกต่างจาก วิชาอื่น ๆ ครูพลศึกษา และผู้บริหารโรงเรียน จึงควรได้สำรวจปัจจัย และสภาพการณ์ในโรงเรียน ว่ามีมากน้อยเพียงใด เหมาะสมหรือไม่อย่างไร ถ้าจัดได้เหมาะสมเพียงพอก็จะช่วยให้การปฏิบัติงาน ของครูเกิดประสิทธิภาพสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตรมากยิ่งขึ้น

1.4 ด้านวัสดุและอุปกรณ์ โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในเรื่องวัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า มีความพร้อมในเรื่องของอุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ทันสมัย และ มีจำนวนมากเพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ สมคิด ชิตประสงค์ (2535: 35) ที่ได้สรุปไว้ว่า อุปกรณ์ เป็นสิ่งจำเป็น และสำคัญยิ่งสำหรับการเรียนการสอนพลศึกษา ถ้าหากขาดอุปกรณ์แล้ว จะทำให้ การเรียนการสอนไม่ได้ผลเท่าที่ควร ฉะนั้น ทางโรงเรียนควรจัดหาให้มีย่างเพียงพอได้สัดส่วนกับ จำนวนนักเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะต้องสอนตามหลักสูตรที่โรงเรียนได้วางไว้ และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 372) ที่ได้สรุปไว้ว่า เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างแท้จริง จำนวน และขนาดของอุปกรณ์ และวัสดุที่จัดหามา ควรจะได้เป็นไปตามหลักการ และ มีจำนวนเป็นไปตามอัตราส่วนของจำนวนนักเรียน

1.5 ด้านการวัดและประเมินผล โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในเรื่องแจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวัดและประเมินผลของโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า มีความโปร่งใส ยุติธรรม มีระบบที่ ชัดเจนสอดคล้องกับวิชาที่เรียน มีการวัดทักษะ ผลสัมฤทธิ์ และพฤติกรรมหลังการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาของนักเรียนได้อย่างสมบูรณ์ เป็นประโยชน์แก่นักเรียน และครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 391) ที่ได้สรุปไว้ว่า การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา คือการหา ปริมาณของพัฒนาการที่เกิดขึ้นในตัวนักเรียนตามหลักการ และกระบวนการของการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาตามสาระ มาตรฐาน หรือจุดประสงค์ของการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้ แล้วนำผลของ พัฒนาการที่วัดได้นั้น มาประเมินด้วยการพิจารณาเปรียบเทียบกับมาตรฐาน หรือคุณภาพอย่างอื่น ที่มีอยู่แล้ว เพื่อดูผลของพัฒนาการที่เกิดขึ้นจากกระบวนการเรียนการสอนที่แล้วมานั้น ดีหรือไม่ดี ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือไม่อย่างไร การวัดและประเมินผลทางพลศึกษาส่วนมากมักกระทำ การให้คะแนนนักเรียนหลังจากเรียนจบรายวิชาในแต่ละภาคการศึกษา หรือเรียนจบแต่ละหลักสูตร การเรียนเรียบร้อยแล้ว

2. เปรียบเทียบความคิดเห็น ของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าแต่ละชั้นปี ที่มีต่อการจัดการเรียนรู่วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน เมื่อมองในภาพรวม พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ที่มีต่อการจัดการเรียนรู่วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ปีการศึกษา 2553 โดยรวมมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากเท่ากัน ซึ่งสาเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้ความสนใจ และเห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษา ที่ช่วยส่งเสริมคุณค่าในการพัฒนาบุคคล ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพที่ดี และลักษณะที่พึงประสงค์ให้แก่ผู้เรียน ได้แก่ เป็นผู้มีความคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับ สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2540: 1) ที่ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษาเป็นการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต ทั้งทางกาย ทางใจ ทางสุขภาพ และสมรรถภาพ และยังเป็นการเรียนรู้ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของการออกกำลังกายที่ถูกต้อง สร้างคนให้รู้จักวิธีการส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้มีชีวิตที่ยืนยาว และกระทำตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม และสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2548: 1) ที่ได้สรุปไว้ว่า พลศึกษา คือ การศึกษาแขนงหนึ่ง ซึ่งมีวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายเช่นเดียวกับการศึกษาอย่างอื่น คือ เป็นวิชาที่นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม จะแตกต่างกับวิชาอื่นก็ตรงวิธีการ และสิ่งที่นำมาใช้ คือ พลศึกษาใช้ กิจกรรมการออกกำลังกาย หรือการเล่นกีฬาเป็นสื่อกลางของการเรียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมพลศึกษาต่าง ๆ ให้มากที่สุด นอกจากนี้ นักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ก็ยังมี ครูพลศึกษาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียนอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องแต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ, ตรงต่อเวลา, มีความสามารถในทักษะกีฬาที่สอน, มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี และบุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ ปรีชา กลิ่นรัตน์ (2536: 23 - 24) ที่ได้สรุปไว้ว่า ครูพลศึกษาต้องเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักเรียน และสอดคล้องกับ วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 319 - 321) ที่ได้สรุปไว้ว่า ครูพลศึกษาที่ดีควรเป็นผู้มี สุขภาพดีทั้งกาย และจิต เป็นผู้มีความสามารถในการฝึก การสอน และมีส่วนร่วมในกีฬาต่าง ๆ ได้หลายประเภท มีความต้องการ และพร้อมที่จะให้บริการแก่บุคคลทั่วไป มีความสามารถในการวิเคราะห์แยกแยะทักษะย่อย และการเคลื่อนไหวต่าง ๆ ให้นักเรียนเห็นได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ไม่ผิดพลาด ความสามารถที่จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจ และอยากจะฝึก หรือ เล่นกีฬาต่อไป เป็นผู้มีรูปร่าง และลักษณะท่าทางเหมาะสมกับอาชีพครูพลศึกษา โดยครูต้องฝึกฝน ตนเองให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ นอกจากนั้น อุปกรณ์เครื่องใช้ประจำตัว โต๊ะ เก้าอี้ ก็ต้องสะอาดเรียบร้อยด้วย มีน้ำใจเป็นนักกีฬา และพยายามปลูกฝังให้นักเรียนมีคุณสมบัติของผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬาเสมอ และเป็นผู้ที่มีลักษณะของความเป็นผู้นำ

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นข้อมูล เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ วิชาพลศึกษาในโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้วิชาพลศึกษาในโรงเรียนเหล่านี้ ๑
ได้แก่ โรงเรียนนายเรือ โรงเรียนนายเรืออากาศ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

บรรณานุกรม

- กรรณิการ์ ชุตีพงศ์ศาสด. (2544). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ ของสมาชิก องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดราชบุรี . ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (สุขศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กฤษณะ แซ่มเงิน. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ที่มีต่อการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2514). วิชาพลศึกษา. มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ม.ป.พ.
- จรัญศักดิ์ เบญจมาตย์. (2550). ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2550. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จารุวรรณ บุญรอด. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนเตรียมทหาร ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จำเนียร ศิลพานิช. (2538). หลักและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ: เจริญรุ่งเรืองการพิมพ์.
- จันทร์พิมพ์ พลพงษ์. (2531). หลักการและการบริหารพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชนวัฒน์ ศรีพุ่มบาง. (2547). ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคกลาง ปีการศึกษา 2546. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญณรงค์ คำเพชร. (2549). ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2548. ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทองศักดิ์ ทองศรีสุข. (2548). ความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา เขตภาคเหนือ ปีการศึกษา 2547 ที่มีต่อ การเรียนการสอนวิชามวยไทย . ปรินูญานินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทิศนา แหมมณี. (2545). กระบวนการเรียนรู้ ความหมาย แนวทางการพัฒนาและปัญหาข้อใจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทวีสิทธิ์ สิทธิกร. (2531). *หลักและการจัดโครงการสุขภาพในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: อักษรพิพัฒน์.
- ธีระพร อูวรรณโณ. (2529). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิรชา ทองธรรมชาติ. (2544). *กลยุทธ์การฝึกอบรมและวิทยาการในยุคโลกาภิวัตน์*. กรุงเทพฯ: ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ.
- บุญชู กลับทุ่ง. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนสาระพลศึกษา ของผู้บริหารและครู โรงเรียนมัธยมศึกษา เขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย ปีการศึกษา 2547*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญส่ง โกสะ. (2547). *การวัดและประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน.
- ประกิต รักชาติเจริญ. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดคณะกรรมการอาชีวศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2547*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประสิทธิ์ ผลพฤษ. (2546). *ความคิดเห็นของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีต่อการเรียนการสอนวิชากิจกรรมพลศึกษา ปีการศึกษา 2545*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีชา กลิ่นรัตน์. (2536). *สู่วิชาชีพพลศึกษาและธุรกิจกีฬา*. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2545). *การจัดการและการบริหารอาชีวศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พิชิต ภูติจันทร์. (2547). *การทดสอบและการประเมินผลทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2536). *การทดสอบและการประเมินผลพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพฑูรย์ จัยสิน. (2530). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2531). *วิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ: งานส่งเสริมและตำรา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภักดี บุญกิจ. (2548). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ในเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุง ปีการศึกษา 2547*. ปรินญาณพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า. (2549). หลักสูตรนักเรียนนายร้อย โรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า พุทธศักราช 2545 (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 1 พุทธศักราช 2549).
นครนายก : โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า กองทัพบก กระทรวงกลาโหม.
- (2553). คู่มือนักเรียนนายร้อย ปีการศึกษา 2553. นครนายก: โรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า กองทัพบก กระทรวงกลาโหม.
- รัตนา เสงส์สวัสดิ์. (2547). สุขศาสตร์ในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลาวัลย์ จักรานันท์. (2540). ความคิดเห็นของนิสิตนักศึกษาปริญญาโทภาคพิเศษ สาขาวิชา
บริหารธุรกิจ (M.B.A) สังกัดมหาวิทยาลัยของรัฐเขตกรุงเทพมหานครต่อการจัดการศึกษา
ภาคพิเศษ. ปริญญาโท กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา คุณาภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- วิชัย ต้นศิริ. (2550). อุดมการณ์ทางการศึกษา ทฤษฎีและภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ์ ลิ้มอักษร. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. สงขลา: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). ปรัชญา หลักการ และการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรัณย์ พงษ์รัตนากุล. (2549). ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูพลศึกษา และอาจารย์
นิเทศก์ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนิสิตเอกพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2548. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศักดิ์ สุนทรเสณี. (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ: รุ่งวัฒนา.
- สาคร ศิริจันทร์. (2550). ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอน
วิชาพลศึกษา โรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานี ปีการศึกษา 2549. ปริญญาโท
กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2540). สารานุกรมเกี่ยวกับพลศึกษาและนันทนาการ. กรุงเทพฯ: มิตรภาพ
การพิมพ์และสตีวียโอ.
- สมคิด ชิตประสงค์. (2535). หลักการสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อรุณ เอียดฤทธิ์. (2548). ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของนักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล ในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา 2547. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

- Beaver, Mary Guy. (2000). A Survey of Physical Education Program in the Community Colleges of North Carolina. *Dissertation Abstracts International*. 61 – 10A.
- Best, J. W. (1977). *Research in Education*. 3rd ed. New Jersey: Prentice – Hall.
- Bucher, Charles A. (1972). *Foundation of Physical Education*. 6th ed. Saint Louis: The C.V. Mosby
- Cannon, Robert; & Newble. (2000). *A Handbook for Teacher in Universities & Colleges : A Guide to Improving Teaching Methods*. 4th ed. London: Kogan.
- Chen, A; & Chen, B. (2004). A web of Achieving in Physical Education : Goal, Interest, Outside – School Activity and Learning. *Learning and Individual Differences*. 14(3): 169 – 182.
- Kokkonen, A; & Juha, C. (2003). Physical Education: Behavioral Sciences. *Dissertation Abstracts International*. 148.
- Krejcie, R.V.; & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30: 607 – 608.
- Mayer, Sarah Michelle. (2005). Assessment of Physical Education Program in Elementary Schools. *Dissertation Abstracts International*. 43(01): 36.
- Morris, Charles G. (1990). *Psychology : An Introduction*. New Jersey: Prentice – Hall.
- Ommundsen, Y. (2001). Self – Handicapping Strategies in Physical Classes. The Influence of Implicit Theories of The Nature of Ability and Achievement Goals. *Psychology of Sport & Exercise*. 2, 139 – 156.
- Oskamp, Stuart. (1997). *Attitudes and Opinions*. New Jersey: Englewood Cliffs Prentice Hall.
- Parrilla Esquilin, Jesus M. (2005). Teachers Attitudes Concerning their Preparation, Acceptance, and Use of Computer Technology in Physical Education Classes in Junior High School of the Fajardo Educational Region, Puerto Rico. *Dissertation Abstracts International*. 65(10): 3645 – A.
- Ping, Xiang. (2001). Department of Health & Kinesiology. Texas A & M University, College Station. Conception of Ability and Achievement Goals in Physical Education: Comparisons of American and Chinese Students. *Contemporary Educational Psychology*. 26, 348 – 365.
- Thurstone, L. L. (1977). *Attitude Can be Measured: Attitude Theory and Measurement*. New York: John Wiley & Sons.

Triandis, Harry C. (1971). *Attitude and change*. New York: John Wiley & Sons.
Webster's New Twentieth Century. (1998). *Dictionary*. New York: World
Publishing.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง **ความคิดเห็นของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
ที่มีต่อการจัดการเรียนรัฐาพลศึกษา ปีการศึกษา 2553**

คำแนะนำในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้ใช้กับนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นในการจัดการเรียนรัฐาพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า เพื่อนำผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
3. แบบสอบถามนี้มีอยู่ 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการจัดการเรียนรัฐาพลศึกษา ซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่
 1. ด้านการเรียนการสอน
 2. ด้านครูผู้สอน
 3. ด้านสถานที่
 4. ด้านวัสดุและอุปกรณ์
 5. ด้านการวัดและประเมินผล
 - ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรัฐาพลศึกษาของนักเรียนโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended)

ร้อยเอก นำพล ชนะแพทย์

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ระดับชั้น

ชั้นปีที่ ☐ 1

ชั้นปีที่ ☐ 2

ชั้นปีที่ ☐ 3

ชั้นปีที่ ☐ 4

ตอนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้อาชีพศึกษา แบ่งเป็น 5 ด้าน

ข้อใดความคิดเห็นมากที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย / ในช่อง ความคิดเห็นมากที่สุด

ข้อใดความคิดเห็นมาก ให้ทำเครื่องหมาย / ในช่อง ความคิดเห็นมาก

ข้อใดความคิดเห็นปานกลาง ให้ทำเครื่องหมาย / ในช่อง ความคิดเห็นปานกลาง

ข้อใดความคิดเห็นน้อย ให้ทำเครื่องหมาย / ในช่อง ความคิดเห็นน้อย

ข้อใดความคิดเห็นน้อยที่สุด ให้ทำเครื่องหมาย / ในช่อง ความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตัวอย่าง เช่น ด้านครูผู้สอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0. มีความเป็นผู้นำ		/			

ให้ท่านพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ แล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องด้านขวามือที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่านเพียง 1 เครื่องหมาย

1. ด้านการเรียนการสอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ก่อนการเรียนการสอน					
2. มีการอธิบาย และสาธิตทักษะที่เรียน					
3. กิจกรรมการเรียนมีความเหมาะสมกับนักเรียน					
4. กิจกรรมการเรียนมีความสนุกสนาน					
5. กิจกรรมการเรียนท้าทายความสามารถ					
6. กิจกรรมการเรียนส่งเสริมการทำงานร่วมกัน					
7. กิจกรรมการเรียนมีความปลอดภัย					
8. มีการแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนอย่างทั่วถึง					
9. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถามอย่างทั่วถึง					
10. มีการสรุปเนื้อหาก่อนเลิกเรียน					
11. มีกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การฝึกทักษะนอกเวลา หรือมีการจัดชั่วโมงฝึกทบทวน					
12. ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนระหว่างการสอน					

2. ด้านครูผู้สอน

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. บุคลิกภาพเหมาะสมกับการเป็นครูพลศึกษา					
2. แต่งกายสะอาด เรียบร้อย เหมาะสมกับกาลเทศะ					
3. ตรงต่อเวลา					
4. มีความยุติธรรม					
5. ใช้ภาษา และคำพูดที่เหมาะสม					
6. สุภาพ เรียบร้อย					
7. มีอารมณ์ขัน					
8. มีความสามารถในการทักษะกีฬาที่สอน					
9. มีความสามารถในการสอนเป็นอย่างดี					
10. ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน					

3. ด้านสถานที่

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สถานที่มีความเหมาะสมกับชนิดกิจกรรมที่เรียน					
2. สถานที่มีแสงสว่างเพียงพอ					
3. สถานที่มีความสะอาด เรียบร้อย					
4. สถานที่มีการระบายอากาศได้ดี					
5. สถานที่มีความปลอดภัย					
6. มีห้องน้ำห้องส้วมเพียงพอ และสะอาดถูกสุขลักษณะ					
7. มีห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายเพียงพอ และเหมาะสม					
8. มีห้องอาบน้ำเพียงพอ และเหมาะสม					
9. มีการจัดบริการน้ำดื่มที่สะอาด และเพียงพอ					
10. สถานที่มีความพร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ					
11. มีการจัดระเบียบในการใช้สถานที่					
12. มีการประเมินหรือสรุปผลการใช้สถานที่					

4. ด้านวัสดุและอุปกรณ์

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. วัสดุและอุปกรณ์เหมาะสม และมีจำนวนมากเพียงพอ					
2. วัสดุและอุปกรณ์มีความทันสมัย					
3. วัสดุและอุปกรณ์มีความทนทาน					
4. วัสดุและอุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ					
5. วัสดุและอุปกรณ์มีความปลอดภัย					
6. มีสื่อทัศนูปกรณ์ช่วยในการเรียนรู้ เช่น CD, DVD					
7. วัสดุและอุปกรณ์มีคุณภาพได้มาตรฐาน					
8. มีการจัดเก็บวัสดุและอุปกรณ์เป็นหมวดหมู่ สะดวกในการตรวจสอบ และนำไปใช้					
9. วัสดุและอุปกรณ์ได้รับการบำรุงรักษาเป็นอย่างดี					
10. สามารถเบิกวัสดุและอุปกรณ์นอกเวลาเรียนได้สะดวก					

5. ด้านการวัดและประเมินผล

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. แจ้งวิธีการประเมินผล และวันเวลาให้นักเรียนทราบล่วงหน้าก่อนการทดสอบ					
2. ชี้แจงเกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ					
3. อธิบายวิธีทดสอบก่อนการทดสอบ					
4. มีการทดสอบด้านความรู้					
5. การทดสอบด้านความรู้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาทั้งหมด					
6. การทดสอบด้านความรู้มีความยาวเหมาะสมกับเวลา					
7. มีการทดสอบด้านเจตคติ					
8. เก็บคะแนนจากการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน เช่น การตรงต่อเวลา การแต่งกาย					
9. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษา					
10. มีการทดสอบด้านสมรรถภาพทางกาย					
11. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายเหมาะสมกับนักเรียน					
12. แบบทดสอบสมรรถภาพทางกายมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียน					
13. มีการทดสอบด้านทักษะ					
14. แบบทดสอบทักษะมีความเหมาะสมกับนักเรียน					
15. แบบทดสอบทักษะมีความสอดคล้องกับวิชาที่เรียน					
16. มีการทดสอบด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
17. เก็บคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในชั้นเรียน					
18. เปิดโอกาสให้นักเรียนทดสอบแก้ตัวเมื่อทดสอบไม่ผ่าน					
19. การประเมินผลมีความยุติธรรม					
20. แจ้งผลการเรียนให้นักเรียนทราบตามวันเวลาที่กำหนด					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านการเรียนการสอน

.....

.....

.....

.....

2. ด้านครูผู้สอน

.....

.....

.....

.....

3. ด้านสถานที่

.....

.....

.....

.....

4. ด้านวัสดุและอุปกรณ์

.....

.....

.....

.....

5. ด้านการวัดและประเมินผล

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ หัวหน้าภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

พันเอก รวิินทร์ เฉลยพงษ์ ผู้อำนวยการกองการพลศึกษา
กรมนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

พันเอก พงศ์ภัทร ศิริสัมพันธ์ ประจำโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า
โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล ร้อยเอก น้าพล ชนะเพทย์

วันเดือนปีเกิด 13 มกราคม 2522

สถานที่เกิด จังหวัดน่าน

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านพักเลขที่ D 47 โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

ตำบลพรหมณี อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก 26001

โทรศัพท์ 08-1309-3863

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน ครูฝึก กรมนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า

สถานที่ทำงานปัจจุบัน กองการพลศึกษา กรมนักเรียนนายร้อยรักษาพระองค์

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า ตำบลพรหมณี อำเภอเมือง

จังหวัดนครนายก 26001

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2533 ประถมศึกษาปีที่ 6

จากโรงเรียนราชานุบาล จังหวัดน่าน

พ.ศ. 2539 มัธยมศึกษาปีที่ 6

จากโรงเรียนศรีสวัสดิ์วิทยาคาร จังหวัดน่าน

พ.ศ. 2544 วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา

จากมหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2554 การศึกษามหาบัณฑิต สาขาพลศึกษา

จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ